

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1748. usque ad
Annum 1752 - Cum Supplemento ad Ann. 1742. 1745. 1746. & 1748

Luxemburgi, 1754

LXIII. Vaticanæ Basilicæ, & illius Archipresbyteri, Capituli, & Cleri præcipua
Privilegia, & Jura recensentur, instaurantur, & Apostolica auctoritate
confirmantur; iisdemque nova Privilegia, & gratiæ ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74772)

LXII.

Damnatio, & Prohibitio cujusdam Folii continentis Theses, quas in Sorbona defendendas proposuit Joannes Martinus de Prades Sacerdos Moltaibanensis sub titulo: *Hierusalem Caelesti. Quæstio Theologica: Quis est ille, cujus in faciem Deus inspiravit spiraculum vite? Gen. 27.*

Prooemium.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

COMMISSA Nobis a Salvatore Nostro JESU CHRISTO Gregis sui cura exigit, ut Animarum periculis & detrimentis, quæ ex prævæ doctrinæ conatibus ad labefactandam Christianam Fidem pertinentibus oriuntur, Pastoralis sollicitudine, quantum cum Domino possumus, occurramus.

Folii censura, damnatio, & prohibitio.

§. 1. Cum itaque, sicut ad aures nostras pervenit, in lucem prodierit Folium quoddam quamplures continens Theses, quas in Sorbona defendendas proposuit Joannes Martinus de Prades Sacerdos Moltaibanensis, sub titulo: *Hierusalem Caelesti. Quæstio Theologica: Quis est ille, cujus in faciem Deus inspiravit spiraculum vite? Gen. 27.* Nos Folium hujusmodi nonnullis Venerabilibus Fratribus Nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aliisque in Sacra Theologia Magistris examinandum commisimus; quorum censura audita atque perpensa, Folium prædictum tanquam continens propositiones respectivè falsas, piarum aurium offensivas, male sonantes, temerarias, erroneas, blasphemias, impias, hæresi proximas, hæreticas, ac faventes Deistarum, ac Materialistarum erroribus, auctoritate Apostolica, tenore præsentium damnamus, & prohibemus: ita ut nemo deinceps, cujuscumque gradus, & conditionis existat, etiam speciali, & specialissima nota dignus, sub pena excommunicationis lætæ sententiæ ipso facto incurrendæ, illud legere, retinere, vendere, aut imprimere, vel imprimi facere audeat, seu præsumat; sed sub eadem pena quicumque illud habent, Locorum Ordinariis, seu Inquisitoribus hæreticæ pravitatis, statim atque præsentis prohibitionis noticiam habuerint, exhibere teneantur; Hi verò exemplaria sibi sic tradita, illicò flammis aboleri curent. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Publicationis effectus, & fides habenda præsentium Transumptis.

§. 2. Ut autem eadem præsentis Litteræ ad omnium noticiam facilius perducantur, nec quisquam illorum ignorantiam allegare possit; Volumus, & auctoritate prædicta decernimus, illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, nec non Curie Generalis in Monte Citorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curforibus nostris, ut moris est, publicari, illarumque exempla ibidem affixa relinqui; Sic verò publicatas, omnes, & singulos, quos concernunt, perinde efficere, ac arcere, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, ac intimatæ fuissent; & ipsarum præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eandem prorsus fidem tam in Judicio, quam extra illud ubique Locorum haberi, quæ haberetur eidem præsentibus, si exhibitæ forent, vel ostensa.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxii. Martii MDCCLII., Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

D. Card. Passioneus.

Publicat. eodem die, mense, & anno.

Vaticana Basilicæ, & illius Archipresbyteri, Capituli, & Cleri præcipua Privilegia & Jura recensentur, instaurantur, & Apostolica auctoritate confirmantur; Iisdemque nova Privilegia & gratiæ conceduntur.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

AD honorandam memoriam Beatissimi Apostolorum Principis, cujus prædicatione Urbs hæc ad Christi fidem conversa, Martyrio consecrata, Sepulcro illustrata est, cujus patrocinio stabilitatem, cujus auctoritate in universa Ecclesia primatum obtinet, incenso jam pridem animo ferebamur; non solum ob debitum gloriosissimo Ecclesiæ Principi venerationis obsequium, quo permoti plerique Prædecessores Nostri Romani Pontifices, ad tuendum augendumque Vaticanæ Basilicæ splendorem ac decus, ejusdemque jura & ornamenta amplificanda, operam auctoritatemque suam, quadam veluti pietatis & munificentie contentione, conferre certarunt; verum etiam peculiari devotionis nostræ studio impulsus, & jucundissima illius temporis recordatione, quo, inter ejusdem Basilicæ Canonicos adscripti, coram Beati Apostoli Confessione, Omnipotenti Deo in Hymnis & Canticis Matutinum Vespertinumque Sacrificium laborum nostrorum ineffabili affectu suaviter obtulimus. Et quavis hujusce animi nostri erga Beati Petri Apostoli honorem & cultum, ipsiusque Ecclesiæ decorem atque utilitates magnopere propensi, plures atque perspicuas jam ediderimus significationes: quum tamen eas probè nosceremus cum amplissimis beneficiis a plerisque Prædecessoribus nostris in eadem Basilicam effusè congestis, nullo modo esse comparandas; vehementer optabamus aliquam Nobis occasionem præberi, qua Nobis liceret illustre aliquod amoris studiique nostri in ea statuere monumentum, suprema dignum auctoritate, quam inscrutabilis Dei providentia Nobis cum Apostolici culminis hereditate concessit: ut sicuti assidua quondam erga B. Apostolorum Principem ministerii nostri extiterunt obsequia; ita, dum ad ipsius successione fastidium, meritis licet imparibus, evecti sumus, collata Nobis potestas in ejusdem honorem aliqua saltem ex parte referretur: ipsiusque Ecclesiæ, quæ olim officiosam filii pietatem in Nobis experta fuit, paternæ nunc charitatis nostræ fructus in se derivari sentiret.

§. 2. Itaque memoria repetentes, pro ea notitia, quam de Vaticanæ Basilicæ rebus, ex diuturna munere ab ejus Capitulo Nobis in junctorum administratione, olim acquisivimus, complura ipsius jura & privilegia existere, diversis temporibus & titulis, jure meritoque ipsi tributa; quorum aliqua, ad ipsius Basilicæ decus, clariori in luce collocanda, aliqua verò nonnunquam aliorum controversis, frustra licet, impetita, novo tandem Apostolicæ

LXIII.

Præcipua Romæ laus ab Apostolorum Principe.

Gratus Pontificis animus erga Basilicam D. Petri.

Jura & privilegia Basilicæ memoria reperit & expendit.

confir-

Et partim auct. Apost. confirmatus, partim concessurus ex integro.

Præconia Basilicæ a suis Prædecessoribus usurpata innuit.

Jura, privilegia, & consuetudines a Clemente XI. confirmata in genere, pari modo confirmat.

Subjectionem Basilicæ immediatam S. Sedi præcipuè adscribit.

Una cum personis omnibus ejus servitio addictis.

confirmationis robore constabilienda viderentur; Idcirco pleraque & illustriores ejusdem Basilicæ prærogativas Nobis ob oculos representari iussimus, earumque origine, usu, & possessione maturè perpensis, nec non ipsarum cum iustitia & Canonici legibus consonantia penitus perspecta, plures ex illis, licet firmissimis titulis, & non interrupta possessione fundatas, hac nostra perpetuè valitura Constitutione expressè complecti; nonnullas verò, quas aliquando in dubium revocari contigerat, de Apostolicæ potestatis plenitudine asserere & confirmare; alias demum Motu proprio, non ad alicujus oblatam Nobis petitionis instantiam, sed ex mera nostra liberalitate, & certa scientia, ac voluntate, eidem Basilicæ, ejusque Archipresbytero, Capitulo, & Clero, ex integro tribuere, & concedere decrevimus, prout in Domino judicavimus salubriter expedire.

§. 3. Et quoniam amplissima honoris præconia, quibus complures ex Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus Vaticanam Beati Petri Basilicam, tanquam dilectam Sponsam, ac splendidissimam Apostolicæ dignitatis Sedem, cumularunt, eorum Apostolicis litteris ac perennibus monumentis consignata reperiuntur; præcipua verò ipsius Basilicæ jura, privilegia, atque statuta, quorum complexu ejusdem status, dignitas, & regimen consistit, plurimum quoque Romanorum Pontificum cura & sollicitudine jamdudum constituta & coordinata noscuntur; novissimè verò a fel. rec. Decessore nostro Clemente Papa XI. per Apostolicas litteras sub Anno Piscatoris die v. Septembris Anno MDCCCI. datas, in genere confirmata fuerunt; Nos quoque generaliter prædicta omnia jura, privilegia, exemptiones, prærogativas, gratias, & indulgentias quæcumque, memoratæ Basilicæ, ejusque Capitulo & Canonicis, a præfatis Prædecessoribus nostris quomodolibet concessa, & respectivè confirmata, consuetudines quoque, atque statuta, dummodo sint in usu, nec sint revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, neque posterioribus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, aut sacris Canonibus, vel Concilii Tridentini Decretis adversentur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adscribimus; salva tamen auctoritate Archipresbyteri, & Capituli, in his, quæ ab ipsorum arbitrio & facultatibus pendere dignoscuntur; eademque jura, privilegia, gratias, & indulgentias hujusmodi semper firma, valida, & efficacia existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & quandocumque spectabit, perpetuis futuris temporibus, in omnibus & per omnia volumus suffragari.

§. 4. Ac dependentes cum recolendæ mem. Prædecessoribus nostris Innocentio III., Gregorio IX., ac Innocentio VI., minimè conveniens esse, ut in prædicta Vaticana Basilica, quæ speciale Sedis Apostolicæ membrum, ac Pontificiæ dignitatis ornamentum & domicilium existit, nullus omnino, præter auctoritatem Romanæ Pontificis, aliquam sibi vindicet potestatem, propterea ipsam Basilicam, ejusque ædificia, ac Seminarium, nec non pro tempore existentes illius Capitulum & Canonicos, Beneficiatos, Clericos, Ministros, & Seminarii prædicti Alumnos, aliasque personas ejusdem Basilicæ servitio pro tempore addictas, durante servitio hujusmodi, & in his, quæ ad prædictum servitium pertinent, ab omni & quacumque superioritate, obedientia, correctione, visitatione, gubernio, aut alia quavis spiritali ju-

risdictione tam ordinaria, quàm delegata cujuscumque Superioris, ac etiam pro tempore existentis nostri & Romanorum Pontificum Successorum nostrorum in Urbe ejusque Districtu Vicarii in spiritalibus Generalis, auctoritate & tenore prædictis eximimus, & perpetuè exemptos esse & fore decernimus; Illosque sic exemptos, Nobisque & Sedi Apostolicæ immediatè subiectos, sub speciali nostra, & prædictorum Successorum nostrorum tutela & protectione recipimus, & immutabiliter constituimus.

§. 5. Jurisdictionem autem quoad præmissa in spiritalibus Ordinariam in eadem Basilicam, ejusque Seminarium, Canonicos, Beneficiatos, Clericos, Alumnos, Ministros, aliosque omnes ipsi quomodolibet inservientes, unà cum omnibus & singulis jurisdictionibus, potestatibus, & privilegiis, exemptionibus, libertatibus, prærogativis, antelationibus, indultis, auctoritatibus, & facultatibus, quæ aliàs per fel. record. Paulum III., Pium IV., Sixtum V., Paulum etiam V., Urbanum VIII., Clementem IX., Clementem XI., & alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, bo. mem. Alexandro Cardinali Farnesio, & successivè Evangelistæ Cardinali Consentino, ac Scipioni Cardinali Burghesio, & Francisco Cardinali Barberino, ac Carolo Cardinali etiam Barberino, & Francisco Cardinali Nerlio, ac Hannibali Cardinali Albano S. Clementis, respectivè nuncupatis, dum viverent, dictæ Vaticanæ Basilicæ Archipresbyteris, nuper verò per Nos ipsos dilecto Filio nostro Henrico Tituli Sanctæ Mariæ in Porticu nuncupatæ, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinali, Duci Eboracen. nuncupato, Archipresbyteratum ejusdem Basilicæ ex concessione & dispensatione nostris in Commendam ad sui vitam obtinenti, ac eorum singulis, tanquam dictæ Basilicæ Archipresbyteris, & quoad Basilicam & Ecclesiam prædictam, etiam illorum personæ intuitu, vel ad eorum vitam dumtaxat, in genere vel in specie concessa sunt, & concedi consueverunt; volumus in posterum ipsius Archipresbytero prædicto nunc existenti, ejusque in perpetuum in Archipresbyteratus dignitate Successoribus, tam per se ipsos, quàm per suos respectivè Vicarios ab illis pro tempore deputandos, auctoritate Apostolica exercenda, præsentium litterarum mansuro vigore competere; itaut futuri pro tempore Vaticanæ Basilicæ Archipresbyteri, vigore litterarum Apostolicarum super concessione Commendæ dicti Archipresbyteratus, seu illius collatione & provisione, expeditarum, statim post adeptam pacificam ejusdem Archipresbyteratus possessionem, hujusmodi spiritualem jurisdictionem, tanquam Archipresbyterali Dignitati perpetuè adnexam, quoad præmissas res atque personas exercere; servata tamen forma Constitutionis piæ mem. Innocentii Papæ XII. etiam Prædecessoris nostri super suppressione, abolitione, & abrogatione Tribunalium & Judicum particularium Urbis, ac reductione privilegiorum, & eorundem Tribunalium ad jus commune, sive ad Judices Ordinarios Romanæ Curie, editæ de anno MDCXCII., quàm Nos per aliam nostram Constitutionem xv. Kalendas Martii Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLI. Pontificatus Nostri Anno II. datam expressè confirmavimus, atque innovavimus; eidemque jure, privilegiis, & facultatibus uti & frui liberè & licitè possint & valeant; absque eo quod alias peculiare litteras, seu concessiones a Nobis aut a Successoribus nostris, super his petere & impetrare, seu desuper expedire teneantur.

Jurisdictionem spiritualem Archipresbytero antiquam confirmat.

Ac dignitati, non personæ, adnexam vult in posterum.

1752.
Ordinationes ad quosvis Ordines minores & majores privative, & liberè illi afferit pro omnibus Basilicæ additis.

Ac etiam pro Seminariorum Convictoriis, accedente eorum Ordinariorum licentia, & dimissoriis.

Examinatores e gremio Capituli deputandos de more constituit.

Altarium Consecrationes, benedictiones, aliaque Pontificalia, Archipresb. & Capitulo confirmat.

§. 6. Proindeque, ut iidem Canonici, Beneficiati, Clerici, Alumni, & Ministri prædicti, ab eodem Archipresbytero, ejusque in Archipresbyteratus dignitate pro tempore Successoribus quibuscumque, quatenus Episcopali charactere prædicti sint, vel de ipsorum licentia tantum, nec aliàs, a quocumque Catholico Antistite gratiam & communionem Sedis Apostolicæ habente, per eum, eosque deputando, ad omnes, etiam sacros, & Presbyteratus Ordines promoveri, & tam ipse Archipresbyter, ejusque in Archipresbyteratus dignitate Successores, quam Antistites ab eo deputati, eosdem Canonicos, Beneficiatos, Clericos, Alumnos, & Ministros, re ipsa actu inservientes, ut supra, absque nostra, vel Successorum nostrorum, aut nostri in Urbe, ejusque districtu Vicarii in Spiritualibus Generalis, vel cujusvis alterius, etiam eorum originis, Ordinarii licentia, dimissoriis, aut examine; Convictores verò Seminariorum prædicti, accedentibus ipsorum respectivè Ordinariorum licentia, ac dimissoriis litteris, ad præmissos omnes Ordines, servatis de jure servandis, promovere licitè possint ac debeant, præsentium tenore perpetuò concedimus & indulgemus.

§. 7. Idcirco idem Archipresbyter ejusque Successores Archipresbyteri præfati, ex ejusdem Capituli gremio tres aut plures pro tempore Examinatores, in Sacra Theologia, vel in Jure Canonico Magistros, sive Doctores, deputare possint, ac debeant, quorum munus sit, prædictos Canonicos, Beneficiatos, Clericos, Alumnos, sive Convictores, ut supra, atque Ministros, ad quemcumque, etiam Sacrum & Presbyteratus Ordinem promovendos, sive ordinandos, juxta Concilii Tridentini Decreta, examinare, atque probare; prout hæcenus laudabiliter factum esse novimus, & Nos ipsi, dum ejusdem Basilicæ Canonicatum obtinebamus, plures annos hujusmodi Examinatoris officium sustinimus. Idemque pro tempore Archipresbyter possit cum prædictis Canonicis, Beneficiatis, Clericis, Alumnis, aliisque prædictæ Basilicæ Inservientibus, super observantia interdictorum ad Ordines prædictos suscipiendos, justis de causis, dispensare; atque ipsis in quolibet Ordine constitutis, ministrandi, celebrandique licentiam tam in prædicta Basilica, quam in quibuslibet aliis Secularium, aut Regularium Ecclesiis in Urbe & extra Urbem, per Litteras Dimissoriales, quas quidem tam ab ipsis Archipresbyteris, quam ab eorum pro tempore Vicariis confectas atque subscriptas, ubique admittendas fore decernimus, valeat impertiri.

§. 8. Item Consecrationes Altarium ejusdem Basilicæ, nec non Ecclesiarum, quæ inter ipsius Basilicæ membra connumerantur, & Altarium in ipsis existentium, sacrorum quoque utensilium ac vestimentorum benedictiones, ab eisdem Archipresbyteris, sive ab eorum Vicariis Episcopis, aut aliis Antistitibus, vel etiam, quoad ea, in quibus Sacra Olea non adhibentur, ab aliquo ex Canonicis prædictæ Basilicæ Presbytero, de ipsorum tamen Archipresbyterorum mandato & delegatione, fieri possint; ac demum tam Ordinationes prædictas, quam cætera Pontificalia munia sive functiones, ab eodem Archipresbytero nunc existente, ejusque in Archipresbyterali dignitate Successoribus quibuscumque, sive per se ipsos, sive per suos respectivè Vicarios, qui Episcopali charactere sint insigniti, ac etiam per alios Episcopos, Archiepiscopos, aut Patriarchas de gremio Capituli, vel, his deficientibus, etiam per alios extraneos Antistites quoscumque, de licentia tamen ipsius Archipresbyteri, in præ-

fata Basilica tantum exerceri posse, perpetuò statuimus, atque decernimus. Quin etiam, vacante hujusmodi Archipresbyteratus dignitate, omnia Pontificalia munia hujusmodi, sive functiones, exceptis Ordinationibus prædictis, & excepta collatione Sacramenti Confirmationis, de quo inferius agemus, pro rerum & temporis opportunitate, de Capituli dumtaxat licentia, ab aliquo Antistite, ut præfertur, de ejusdem Capituli gremio, atque etiam ab extraneo, si ab Episcopo de ipsius Capituli gremio impleri nequeant, in eadem Basilica pariter exerceri posse concedimus: Innovantes insuper, & perpetuò confirmantes Prædecessorum nostrorum Innocentii VI., & Urbani V. Privilegium, quo eandem Basilicam sanguinis aut seminis effusione forte violatam, a Canonico Altarista, seu antiquiori Canonico in Presbyteratus Ordine constituto, cum aqua tamen ab aliquo Antistite ritè benedicta, reconciliari posse indulserunt.

§. 9. Præsertim verò veterem observantiam, plurium Romanorum Pontificum, ac potissimum Joannis XIX., Benedicti IX., Innocentii III., & Gregorii IX., vigentibus ad hunc diem privilegiis & concessionibus indutam, ac perpetuò usu, & immemorabili consuetudine firmatam, qua in eadem Basilica singulis annis Feria V. in Cæna Domini, tum sanctæ Infirmorum & Catechumenorum Olea, tum etiam Sacrum Chrisma, ab ipsius Archipresbytero, sive hujus pro tempore Vicario in Episcopali gradu constituto, vel ab alio Antistite, de Archipresbyteri prædicti licentia, ritè confici, & benedici, pluribusque Ecclesiis Parochialibus, tam ejusdem Vaticanæ Basilicæ Filialibus, quam aliis quibusdam non Filialibus, distribui consuevit, auctoritate nostra confirmamus, & quatenus opus sit, præsentium tenore innovamus, & in perpetuum stabiliamus; volentes, ut omnes & singuli Rectores vel Parochi sive Curati Ecclesiarum, tam videlicet earum, quas inter prædictæ Basilicæ Filiales infra recensimus, aliarumque, si quæ sunt, aut in posterum Filiales existent, quam aliarum quomodolibet eidem Basilicæ subiectarum, præsertim Sanctæ Mariæ in Transpontina nuncup., & tum Ecclesiæ, quam Hospitalis S. Spiritus in Saxia, & cæterarum omnium, quæ vel expressis Prædecessorum nostrorum legibus, vel recepta consuetudine ad id teneri dignoscuntur, hujusmodi sacrorum Oleorum consecrationi in die Cæna Domini, nec non Benedictioni Pontis Baptisterii in Sabbato Sancto, & in Vigilia Pentecostes, singulis annis, ut præfertur, interesse, vel si ipsi legitimo impedimento detenti fuerint, alios respectivè Presbyteros ad ipsorum vices in hujusmodi sacris Functionibus decenter sustinendas, mittere; iidemque Rectores vel Parochi seu Curati Olea prædicta ab ipsa Basilica quotannis in sacros Ecclesiarum suarum usus aservanda atque utenda recipere, teneantur; & quatenus opus sit, opportunis præceptis & poenis, arbitrio Archipresbyteri statuendis, adigantur. Neque verò propter hujusmodi præsentiam ab ipsis præfatis, vel propter prædictorum sacrorum Oleorum receptionem, ab ullo quomodolibet, sive judicialiter, sive extrajudicialiter molestari possint, vel ad aliam quamcumque Ecclesiam aut Basilicam pro hujusmodi præsentia præstanda accedere, aut prædicta sacra Olea ab alia quolibet recipere compellantur.

§. 10. Huic porro juri sacrorum Oleorum & Chismatici conficiendorum, consequens est, ut Sacramentum Confirmationis in ipsa Basilica, & ab illius pro tempore Archipresbytero, sive ab illius Vicario Episcopo, aut etiam de ipsius

Eadem vacante Archipresbytero, concedit Capitulo, præter Ordinationes, & Confirmationes.

Privilegium reconciliat Basilicæ Altarista & Canonico antiquioris.

Vetussum jus conficiendi Chismatici & S. Oleorum confirmat in perpetuum.

Cum intervenit Prochorum Ecclesiarum filialium, & aliis subiectarum Basilicæ, per se, aut per substitutos.

Jus perinde antiquum Confirmationis Sacramentum conferendi ad examen revocatur.

Ad Basilicæ
interfientes
quod actinet,
illud probat,
& confirmat.

Pro reliquis
Archipresby-
teri jurisdic-
tioni non
subiectis,
controversiam
fuisse,
& esse adhuc
declarat.

Causæ mo-
menta ejus-
que posterio-
rem exitum
enarrat.

licentia, ab alio quolibet Antistite, ministrari & conferri possit. Quod quum eidem Archipresbytero ab antiquissimis temporibus licuisse constet; & quidem, quod attinet ad personas ejusdem Basilicæ ministeriis addictas, illique actu inservientes, in contradictorio quoque iudicio coram Congregatione S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum habito, eidem Archipresbytero, sive per se, sive per alium ab ipso deputatum, indistinctè licere definitum fuerit, cum subsequuta contradictorium acquiescentia; Nos hujusmodi Resolutionem sive Decretum a tunc existentibus Congregationis prædictæ Cardinalibus die xv. Februarii anni MDCLXVIII. latum, & a felic. prædecessore nostro Innocentio Papa X. approbatum, mox etiam a recol. mem. Clemente Papa X. Prædecessore pariter nostro per Litteras in forma Brevis die xxviii. Junii anni MDCLXXXV. editas, iterum confirmatum, quatenus prædictam Archipresbyteri facultatem admittit, auctoritate quoque nostra roboramus, & quoad prædictos Basilicæ Vaticanæ Ministros eidem actu ministrantes & inservientes, ejusdemque pro tempore Archipresbyteri jurisdictioni in spiritualibus subiectos, debita executioni demandari, ac perpetuò inviolabiliter observari præcipimus. Quod verò spectat ad alias personas, quæ neque sunt de ipsius Vaticanæ Basilicæ gremio, aut illius servitiis addictæ, neque Archipresbyteri prædicti jurisdictioni subiectæ, plenissimè Nobis cognita atque inspecta est lis & controversia, quæ diu agitata fuit, quæque adhuc indecisa pendet, super jure conferendi Sacramentum Confirmationis personis hujusmodi in Vaticana Basilicæ. Ex quo siquidem recol. mem. Prædecessoris nostri Clementis Papæ XI. beneficio in eadem Basilicæ Canoniatum & Præbendam adepti fuimus, quum ipsas Archivi præfectura Nobis a Capitulo demandata fuisset, id munus per annos quatuordecim, nimirum usque ad nostram promotionem ad Anconitanam Ecclesiam, retinimus. Cumque propterea Nobis a prædicto Clemente XI. Prædecessore iunctum fuisset, ut quæcumque ad hujusmodi Confirmationis negotium coram diversis Iudicibus vario eventu discussum pertinerent, in unum redacta, eidem consideranda exhiberemus, vel potius ea, quæ olim ipsiusmet Pontificis tunc in minoribus ejusdem Basilicæ Vicarii, deindeque Canonici, opera ac studio digesta & ordinata fuerant, eidem in memoriam revocarem; Nos quidem omnibus investigatis atque collectis, totam ipsi exposuimus rationem summam, ob quas contentebatur licitum esse in Ecclesia S. Petri in Vaticano Sacramentum Confirmationis omnibus Civitatibus Leoninam usque ad Septimianum incolentibus, idemque Sacramentum recipiendi causa ad ipsam Ecclesiam consuetibus conferre. Quarum rationum momenta, quum olim anno MDCLXII. Congregatio S. R. E. Cardinalium, ac Romanæ Curie Prælatorum ad cognoscendas causas in Apostolica Visitatione occurrentes deputatorum agnovisset, ac decreto edito comprobasset, hujusmodi Decretum ab Urbano Papa VIII. confirmatum fuerat per Litteras in forma Brevis datas die xv. Januarii anni MDCLXII. Et quamvis deinceps concessa adversus hæc Urbani litteras aperiitione oris, causaque ad aliam Congregationem ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum delata, resolutio prodidisset, quæ hujusmodi facultatem limitavit & coarctavit ad eas tantum personas, quæ in ministeriis ipsius Basilicæ, ut supra diximus, actu inservirent, atque hæc pariter resolutio a Clemente Papa X. per speciales Litteras in forma Brevis confirmata fuisset; nihilominus adversus

has quoque litteras aperiitione oris concessa fuerat a venerab. mem. Innocentio Papa XI. sub die xxiv. Junii anni MDCLXXXV., cujus obtinenda in primis auctor extitit ipse Prædecessor Clemens XI., dum in eadem Vaticana Basilicæ, ut supra diximus, Vicarii munus exercens, Archipresbyteri & Capituli preces atque rationes eidem Innocentio XI., supplici Libello a se discretè exarato, porrexerat. Cum autem post hæc, hujusmodi controversia, quæ ad eandem Congregationem Concilii Tridentini, rescripto ejusdem Innocentii XI. Prædecessoris remissa fuerat, usque ad ipsius Clementis XI. Pontificatum indecisa conquiescisset, in animo quidem ipsi erat, pro sua sapientia & auctoritate, tunc eam dirimere, sineque debito terminare. Sed quoniam gravissimorum negotiorum, quæ supervenerunt, cura & sollicitudine detentus, ipse id, quod optabat, præstare non potuit, integrum Nobis reliquit, aliquam hujusmodi controversiæ in perpetuum extinguendæ rationem excogitare. Quam quidem, matura deliberatione præhabita, presentium tenore edicimus, & promulgamus, ac de Apostolica potestatis plenitudine in posterum observari mandamus. In primis videlicet prædictam controversiam, litem, & causam, inter dilectos filios Capitulum & Canonicos S. Joannis in Laterano ex una, & Archipresbyterum, Capitulum, & Canonicos S. Petri in Vaticano Patriarchalium Urbis Basilicarum ex altera partibus, super jure & facultate conferendi Sacramentum Confirmationis in prædicta Vaticana Basilicæ, coram præfata Congregatione Concilii Tridentini, vel in alio quovis Tribunali coram quocumque Iudice, & in quacumque instantia pendentem, (cujus statum, merita, & alia quæcumque etiam de necessitate juris, vel facti omnino exprimenda, nec non utriusque Capituli & Ecclesiarum prædictarum jura, privilegia, indulgentia, concessionis, & litteras Apostolicas, eorumque plenos & integros tenores, presentibus pro sufficienter expressis, ac etiam de verbo ad verbum insertis haberi volumus) Motu, scientia, & potestatis plenitudine præfatis, harum serie ad Nos avocamus, penitusque & omnino supprimimus, perpetuumque desuper silentium prædictis partibus, aliisque quibuslibet in præmissis jus aliquod seu interesse habentibus, vel habere prætendentibus, imponimus, atque os occcludimus.

§. II. Volumus autem, Sacramentum Confirmationis in Lateranensi quidem Basilicæ perpetuis futuris temporibus de more administrari a Cardinali pro tempore Romani Pontificis in Urbe ejusque districtu Vicario in spiritualibus Generali, vel ab ipsius Vicegerente, aut ab alio Antistite, quem ipse Vicarius prædictus, pro suo arbitrio, ad id deputaverit, idque toties, quoties, quibusque temporibus, atque diebus ipsi Vicario opportunum videbitur. Sed insuper moderno & pro tempore existenti S. R. E. Cardinali Vaticanæ Basilicæ Archipresbytero, non tam ratione veterum titulorum, jurium, privilegiorum, atque consuetudinum, quæ tamen Nobis plenè cognita esse supra memoravimus, quam vigore novæ hujus concessionis, quam motu proprio ipsi, ejusdemque in Archipresbyteratus dignitate Successoribus quibuscumque, de Apostolica liberalitate tribuimus, presentium tenore perpetuò concedimus & indulgemus, ut singulis annis infra Octavam Natalitiæ Solemnitatis Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli principalium hujusce Urbis Patronorum, singulis videlicet septem diebus dictam Solemnitatem immediatè sequentibus, in prædicta Vaticana Basilicæ, per

1752.
Ejusdem statum presentem proponit.

Causam denique istam adhuc indecisam definitè statuit.

Idcirco eam ad se advocat, perpetuo partibus silentio indico.

Providè disponit, ut in Lateranensi Basilicæ Sacramentum Confirmationis administretur, omni tempore a Card. Vic. Urbis, aut Viceger. seu per illum delegato.

In Vaticana septem tantum diebus, Natale SS. Apostolorum Petri & Pauli subsequentibus a Card. Archipresb.,

1752.
aut per eum
delegato,
omnibus un-
dique ex Ur-
be confluen-
tibus.

Idque, tum
ad augen-
dum cultum
SS. Aposto-
lor. tum ad
veteris disci-
plinae memo-
riam servan-
dum.

Attamen
speciale id
Privilegium
esse declarat
Rom. Pon-
tif., sub cu-
jus immedi-
ata jurisdic-
tione est
Basilica.

Ordinem ea
occasione
servandum
præscribit.

se ipsum, si ipse Episcopali gaudeat caractere, sin minus, vel etiam si ipse aliquo impedimento detineatur, per suum Vicarium Episcopum, aut per alium Antistitem de gremio Capituli, vel, his deficientibus, etiam per alium quemlibet Antistitem ab ipso deputandum, omnibus & singulis non solum Vaticanæ Basilicæ inservientibus, atque ipsius Archipresbyteri jurisdictioni, ut præfertur, subiectis, & non solum ex civitate Leonina nuncupata, aut ex Septimiano prædictis, sed etiam ex cæteris Urbis Regionibus quibuscumque, & aliis undecumque in hunc finem confluentibus, Sacramentum Confirmationis perpetuis futuris temporibus administrare & conferre liberè & licitè possit & valeat.

§. 12. Qua in re non tam nostro erga prædictam Vaticanam Basilicam amori studioque indulgemus; nec eo tantum consilio ad id adducimur, quo Sanctorum Apostolorum cultum in hac Alma Urbe magis magisque augeri, eorumque Festivitatibus Octavam in ipsa Urbe solemniter celebrari cupientes, aliis nostris Apostolicis Litteris pridie Kalendas Aprilis anno MDCCXLIII. datis, plura præscriptum per eos dies a singulis Romanæ Curie Ordinibus, & Cleri, Populique cæteribus adimplenda; sed peculiari quadam ratione movemur, quam Nobis sacræ antiquitatis monumenta suppeditant; ut scilicet in ea Basilica, in qua & olim, ex prædictorum Romanorum Pontificum delegatione, Sacramentum Baptismi solemniter in Sabbato Sancto administratum fuisse constat, & nunc etiam, ex veteri approbataque consuetudine, de qua inferius verba faciemus, Baptismus idem omnibus indistinctè, & quolibet anni tempore confertur; in eadem etiam Sacramentum Confirmationis, quod olim regeneratis statim post Baptismum conferebatur, aliquibus saltem anni diebus, omnibus pariter optantibus, ab ipsius Basilicæ Archipresbytero, vel ab alio, ut præfertur, ab eo deputato, vigore specialis concessionis, & peculiaris privilegii eidem impertiti a Romano Pontifice, sub cuius immediata jurisdictione prædicta Basilica existit, administrari possit atque conferri. Huc accedit, quod sicuti gloriosissimi Apostoli Petrus & Joannes, in ipsius Ecclesiæ nascentis exordiis, primi ab Apostolico Collegio adhuc Hierosolymis agente in finitimas Regiones ablegati fuerunt, ut per eorum ministerium, & manuum impositionem, novelli credentes acciperent Spiritum Sanctum, quemadmodum Liber Actuum testatur; ita maxime congruum Nobis visum est, ut in duabus Patriarchalibus Romanæ Urbis Ecclesiis, quæ in eorumdem Apostolorum honorem atque memoriam Omnipotenti Deo dicatæ, cæteris Urbis & Orbis Ecclesiis dignitatis & gloriæ prærogativa antecellant, Cælestium Charismatum fontes ad perennem Ecclesiæ edificationem Christifidelibus perpetuo paterent.

§. 13. Ut autem omnia, quæ ad prædicti Sacramenti administrationem pertinent, ritè rectèque impleantur atque servantur, volumus atque præcipimus, ut in eadem Vaticana Basilica, & in loco ad id decenter aperto inter Altare Cathedræ S. Petri, ejusque Confessionem, vel alibi, pro rerum & temporis opportunitate, intra eandem Ecclesiam, singulis prædictis diebus, horis antemeridianis, & ad populi commodum opportunis, Sacramentum Confirmationis administraretur; præmissa semper in singulis diebus hujusmodi, ad instructionem Confirmandorum, apta & gravi oratione, per aliquem de Clero Vaticano, quem præfatus Cardinalis pro tempore Archipresbyter ad id

deputaverit, peragenda, super ipsius Sacramenti sanctitate atque præstantia. Et sicut hactenus Regestum eorum, qui in ipsa Basilica confirmati fuerunt, ab Archivi Capitularis Custode servari consuevit; ita ab eodem in posterum authenticum omnium Confirmatorum hujusmodi Regestum in ipso Archivo diligenter retineatur, & aservetur; ex quo, ad petitionem instantiam & opportunitatem, authentica pariter Testimonia, seu Fides, extrahi possint; atque uno verbo omnia & singula observentur, & impleantur, quæ circa collationem & administrationem Sacramenti Confirmationis, providis Ecclesiæ regulis præscripta reperiuntur.

§. 14. Baptismi verò Sacramentum in eadem Vaticana Basilica non solum Infantibus intra peculiare ipsius Parochiæ fines in lucem editis; sed, ut superius innuimus, aliis etiam quibuslibet, tam in Urbe, quam extra illam natis (quorum quidem plurimos, ob venerationem Beatissimi Apostolorum Principis, a piis parentibus ad ipsius Ecclesiam baptizandos deferri constat) liberè & licitè administrari, tum veteri omnium fermè sæculorum usu & observantia receptum est; tum etiam in sacris Visitationibus, & præsertim in ea, quam anno MDCXXV. fel. rec. Urbanus Papa VIII. in dicta Basilica peregit, ac præterea judiciali definitione Congregationis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum die xv. Maji anni MDCC. edita, agnatum fuit, atque firmatum, & Nos demum hujusmodi Constitutionis vigore id ipsum indubitanter atque perpetuo servari volumus, atque decernimus.

§. 15. At quoniam non ignoramus, nonnullos aliquando ex aliarum Urbis Ecclesiarum Parochis five Curatis, vel de suorum jurium conservatione plus nimio sollicitos, vel etiam contra prædicta Decreta pervicaciter obfirmatos, vetus hoc Vaticanæ Basilicæ, ejusque Capituli, & Parochi, five perpetui Vicarii, jus, & juris hujusmodi exercitium, si non aperte impugnare, at saltem artificioso eludere & impedire consuevisse; denegando scilicet propriis Parochianis ea Documenta, five Schedulas de legitimis Infantum natalibus, quæ eidem Vaticanæ Basilicæ Parocho exhiberi debent, aut Schedulas ipsas ejusmodi forma concipiendo, ut vel parentes ipsius proles, absque proprio dedecore eas exhibere, vel Vaticanus Parochus eadem, absque injuria Basilicæ, recipere non possent; aut denum aliis artibus, quibus ab religiosa hujusmodi voluntatis implemento prædictos respectivè Parochianos deterrendos esse prospicerent: adeo Nos ipsi, propter nonnullorum hujusmodi Parochorum culpam, necesse habuerimus, omnes in commune Urbis Parochos initio Pontificatus nostri apud Nos congregatos, gravibus verbis hac de re admonere, atque etiam Edictis per organum dilecti Filii nostri S. R. E. Cardinalis hodierni nostri in Urbe Vicarii publice propositis, coercere: Idcirco, ut omnis in posterum tergiversandi via cuilibet perpetuo sit præclusa, statuimus atque decernimus, ut prædictarum Schedulingularum exempla sub certa & invariabili forma Typis imprimantur, eaque non solum aliarum Urbis Ecclesiarum Parochis distribuantur; sed etiam ab ipsius Vaticanæ Basilicæ Parocho, vel a Sacristia Curatoribus, cuilibet petenti gratis concedantur; volentes, ut hujusmodi Schedulis impressis nihil a Parochis adscribi possit aut debeat, præter Parentum nomina, & Proles nativatem, cum ipsorum Parochorum subscriptione, & impressione sigilli eorum Parochiæ. Quod si hujusmodi Schedulis

Ex censuris
Urbis regio-
nis infan-
tes baptiz-
andos fluxur in
Basilica.

Aliorum Pa-
rochor. ter-
giversationi-
bus occurrit.

Schedulas
typis impres-
sas sub certa
formula gra-
tis dari Pa-
rochis ju-
bens.

Pœnam pe-
cuniariam
inobediendi-
dulis

1752.
bus, gravio-
rem dolose
agentibus
minatur.

Privilegia
vetera Basili-
ce recensens
inflaurat.

Ac primo
Consecr.
Rom. Pont.
ad Altare S.
Petri Apo-
stoli Principis.

A quo Apo-
stolica au-
thoritas ori-
go petitur.

Vigilias, &
Benedictio-
nem S. Pal-
li Archiepi-
scopalis.

Per Pontifi-
cem, an-
te Card. cele-
brantem fa-
ciendam.

dulis alia fortasse, præter præmissa, ab eisdem Parochis adscribi, vel earum subscriptionem penitentibus absque legitima causa denegari contigerit; volumus eisdem Parochos, singulis vicibus, quibus huic nostræ Ordinationi contrariè præsumpserint, poenam quinque Ducatorum auri in auro, in subventionem pie Domus, & Hospitalis Sancti Spiritus in Saxia erogandorum, irremissibiliter incurrere, & cum effectu persolvere; sublata cuilibet condonandi, vel aliter iudicandi facultate. Si vero consulerit, eosdem Parochos aliis artibus adniti hanc spiritualem consolationem, & concessam libertatem suis Parochianis adimere, eosque ab huiusmodi erga beatum Apostolorum Principem devotionis actu revocare; gravioribus etiam poenis, & multis, a competentibus Iudicibus, tam ex officio, quam ad recurrentium instantiam, volumus coerceri.

§. 16. Cætera vero illustriora Privilegia, quæ ad Vaticanam Basilicæ dignitatem & decus pertinent, strictim attingendo asserere & confirmare volentes; decernimus in primis, ut solemnes Romanorum Pontificum Consecrationes, juxta vetustissimum Romanæ Ecclesiæ ritum, in Urbe, non alibi quam ad Altare Consecrationis Beati Petri Apostoli; (super quo præter Romanum Pontificem, nemini omnino licet, absque expressa ipsius Pontificis concessione, per litteras Apostolicas singulis vicibus expedienda incrementum Sacrificium offerre) sicut e contra ad prædictum Altare non aliâ, quam huiusmodi Successorum nostrorum Consecrationes, sive Ordinationes, peragantur. Coronationes quoque eorundem Pontificum Romanorum, dum scilicet Sacro Pallio ex Corpore Beati Petri desumpto decorantur, & tanquam Apostolicæ ipsius potestatis Successores, publica omnium Ordinum adoratione coluntur, ad prædictum Altare, & in eadem respectivè Basilica de more celebrentur. Æquum est enim, ut ibi Sacerdotii Magni accipiant unctionem, & sacræ jurisdictionis insignia suscipiant, ubi Apostolorum Principis ossa quiescunt, a quo, ut Sancti Innocentii I. Prædecessoris nostri verbis utamur, *Episcopatus ipse & tota auctoritas nominis hujus emerfit*. Quæ etiam ratione factum esse non dubitamus; ut Venerabiles Prædecessores nostri Romani Pontifices, per continuam plurium sæculorum seriem, Sacros Christianis Plebibus Rectores, Ecclesiasticos Ministros daturi, Ordinationes statim anni temporibus apud Sanctum Petrum habere consueverint; quod & prisca Ecclesiæ Romanæ Rituales Libri, & disertissimi Sermones S. Leonis Papæ I. pariter Prædecessoris nostri de Juniis quatuor Anni Temporibus abunde testantur.

§. 17. Eademque de causa, a remotissimis usque temporibus, quorum initii memoria non extat, Sacra Pallia, quæ a Romano Pontifice Patriarchis, & Archiepiscopis concedi solent, & per quorum traditionem (ut loquitur recolendæ memoriæ Prædecessor quoque noster Innocentius Papæ III.) *Pontificalis Officii plenitudo cum Archiepiscopalis nominis appellatione confertur*, in eadem dumtaxat Vaticanæ Basilicæ, sacris vigilis præmissis, benedici, & prope Corpus Beati Petri Apostoli aservari consueverunt. In cujus Benedictionis exequenda ritibus, quum pro temporum conditione aliquas subinde variationes inductas fuisse animadvertimus; Nos, edita Constitutione, cujus initium est: *Rerum Ecclesiasticarum origines*: data pridie Idus Augusti Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLVIII, totius Cæremonie ordinem, & formam, ac preces in ipsa Benedictione recitandas perpetuo statuente, decrevimus, Pallia huiusmodi per Romanum pro

tempore Pontificem quotannis in pervigilio Natalis Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, Vespertinis Officiis in eadem Basilica celebratis, absente vero Pontifice, per S. R. E. Cardinalem, illius vice Officium huiusmodi in Pontificalibus celebrantem, benedici; eademque postmodum sacrata Pallia intra venerandam Apostolorum Principis Consecrationem, prope sacrum illius Corpus, & non alibi, pretiosâ Capsulâ inclusa, quam nos etiam in hunc finem eidem Apostolorum Principi in obsequium nostri pignus obtulimus, perpetuo aservari. Quam quidem Constitutionem nostram, cum omnibus in ea contentis, præsentium quoque tenore confirmamus.

§. 18. Similiter unctiones, seu Benedictiones, & Coronationes Romanorum Imperatorum, & Catholicorum Regum & Regiarum, gloriam suam & honorem ad Aras supremi Regum Regis, & ad pedes Apostoli, Christiana pietate afferentium, in eadem Vaticanæ Basilicæ perfici debere statuimus. Hoc enim requirit & antiqua consuetudo innumeris actibus confirmata, & ipsa supremorum Principum & Christianorum Populorum religio; quæ sane luculentissima quæque erga Romanam Ecclesiam obsequii & devotionis argumenta, in venerationem potissimum Beatissimi Apostolorum Principis, edidisse dignoscitur. Huic factæ sunt civitatum, atque ditionum cessiones & donationes, Regnorumque oblationes & subjectiones; quorum diplomata ac monumenta non semel super Altare Basilicæ Vaticanæ signata, vel intra Consecrationem Beati Petri reposita fuerunt. In ejus Ade præstita sunt Romano Pontifici fidelitatis juramenta, & homagia; ibidem soluti census, atque recepti; vel, si eos injuste de regari contingeret, solemnium protestationum aliorumque legitimorum actuum vi repetiti. Huc denique semper ex omni Christiani Orbis regione fidelium peregrinationes, orationis aut voti causa, susceptæ, nec defuerunt etiam ex sublimioribus ordinibus, qui, ex earum implemento, ad melioris vitæ propositum conversi, reliquum ætatis suæ tempus in Dei cultu transigere decreverint, suæque mortalitatis exuvias apud beatum Petrum sepeliendas relinquere.

§. 19. Quemadmodum vero eisdem Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, pro tradita ipsis orthodoxæ fidei & canonicæ disciplina præcipua custodia, solemne olim fuit, coram Beati Petri Apostoli Consecratione publicas fidei suæ professiones recitare, ac, si ubi oportuit, vitæ quoque suæ rationes Clero Populoque exponere; sic etiam, dum Apostolicæ sollicitudinis studio, omnium Ecclesiarum Pastores in recti dogmatis & unitatis Catholicæ communionem debitæque subjectionis ordine continere semper curarunt, eosdem ad Limina Apostolorum statim temporibus evocare, & quoties ita res tulit, apud eandem sacratissimam Consecrationem, coram libellos, vel incorruptæ doctrinæ testes, vel quibus objecta eis crimina depellerentur, aut errores damnarentur, ab ipsis excipere, in more habuerunt. Præterea plerisque atque præcipuos supremæ Apostolicæ Jurisdictionis actus, sive in perditorum ac pervicacium condemnatione, tum singulis annis in die Cænæ Domini, tum quoties peculiaris rerum necessitas id postulavit, sive in reconciliatione illustrium Personarum, quæ ad Ecclesiæ sinum, ejuratis errorum impietatis, regredi meruerunt, seu denique in generalium Indulgentiarum, & potissimum in Magni Jubilæi publicatione, apud eandem Basilicam exercere consueverunt.

Coronationes Imperatorum, & Regum.

Obsequio viciorum Principum in S. Petrum coarcevantur.

Supremæ jurisdictionis actus ad S. Petri Altare exercitia.

1752.
Beatificat. &
Canonizat.
in sola Basili-
ca peragen-
da.

§. 20. Quocirca quum nos dudum aliis nostris Apostolicis literis, quarum initium est: *Ad Sepulchra Apostolorum*: ix. Kalendas Decembris anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXI. datis, ex iustis ibidem expressis causis, statuerimus, ut Servorum & Ancillarum Dei Beatificationes, & Beatorum Canonizationes in posterum in eadem Vaticana Basilica, & non alibi, peragantur, non obstantibus quibuscumque contrariis exemplis, quæ nullum præjudicium antiquo instituto, & Vaticana Basilicæ prærogativæ afferre decrevimus; id ipsum harum tenore confirmamus & innovamus, & inviolabiliter in posterum observari mandamus.

Locus ea occasione designandus Capitulo, & Clero.

§. 21. Ac præterea dilectos filios Canonicos & Clerum prædictæ Vaticana Basilicæ, amplioris gratiæ favore prosequi volentes, decernimus, ut, quoties in eadem Basilica huiusmodi solemnes Canonizationes, juxta præmissa, celebrabuntur, quemadmodum in novissima Canonizatione quinque Sanctorum Anno Domini MDCCXLVI. die Natali Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli per nos celebrata, de mandato nostro factum fuit; ita & in posterum semper peculiaris & certus locus in adornando sacra functionis apparatu eisdem præservetur, ex quo decenter & commode sacra solemnitatis ritum spectare possint, indeque a nemine quavis auctoritate valeant amoveri.

Proceff. SS. Corporis Christi Sede Vac. ad S. Petrum faciendâ.

§. 22. Similiter alias nostras Apostolicas literas xiv. Kalen. Martii Anno ab Incarnatione Domini MDCCXLIV. Pontificatus nostri Anno V. editas, harum quoque serie confirmantes & innovantes, statuimus, ut si quando, Apostolica Sede vacante, solemnitatem Corporis Christi celebrari contingat, Proceffio generalis totius Cleri Urbis, cum interventus Officialium Romanæ Curie, quemadmodum vivente Romano Pontifice moris est, apud Basilicam Vaticanam celebretur, eo ritu, atque ordine, quem in prædictis nostris literis, aliæque Scheda eadem die manu nostra signata, distincte præscripsimus.

Ritus in Proceff. S. Marci antiquus servandus.

§. 23. Supplicationis quoque generalis die festo S. Marci Evangelistæ ab universo Clero Urbis ad Vaticanam Basilicam quotannis haberi solita, perpetuam observantiam, & ritus a Prædecessoribus nostris Alexandro IV., Eugenio IV. & Nicolao V. Romanis Pontificibus præscriptos, nec non Decreta condita a Congregatione Sacrorum Rituum super eisdem celebratione, ac præsertim Decretum super modo, quo alia Urbis Ecclesiarum Capitula Vaticanam Ecclesiam ea occasione ingredientia ab eisdem Capitulo recipi debent, die xv. Aprilis Anni MDCVI. editum, & a fel. rec. Paulo Papa V. specialiter confirmatum, novo Apostolica confirmationis nostræ munimine roboramus, ac perpetuis futuris temporibus inconcussè servari præcipimus.

S. P. Q. R. oblatio Calicis pecuniæ summa commutari permittitur.

§. 24. Oblationem præterea unius Calicis cum octo Cereis facibus, quam Conservatores Camerae Almae Urbis nostræ singulis annis die festo eorundem Sanctorum Apostolorum, ipsius Almae Urbis Patronorum principalium, juxta Decreta in Consilio ejusdem Camerae condita, & a Prædecessoribus nostris approbata, sæpèdictæ Basilicæ dare & offerre consueverunt, in posterum quoque singulis annis ab iisdem Conservatoribus perpetuo dari volumus & offerri; itaut, ad normam literarum Apostolicarum fel. rec. Gregorii Papæ XV. sub Annulo Piscatoris die xvii. Augusti Anni MDCCXXI. expeditarum, prædictus Calix valoris sexaginta scutorum monetæ esse debeat, iidemque Conservatores pecunias pro Calice dicti valoris, & facibus Cereis huiusmodi necessarias, ex quibuslibet ejusdem Camerae Capitoline redditibus, sive proventus, defu-

mere, presentium quoque literarum nostrarum vigore, possint & valeant. Permittentes eisdem Vaticana Basilicæ Capitulo & Canonicis prædictis, quemadmodum alias a san. mem. Prædecessoribus nostris Clemente Papa XI., & Innocentio Papa XIII. per eorum literas Apostolicas in forma Brevis die x. Aprilis anni MDCCXIII., & die xvii. Julii MDCCXXIII. respectivè datas, ad decennium tantum respectivè valituras, indultum fuit, ut ipsi, vice & loco prædicti Calicis a memoratis Conservatoribus quotannis, ut præfertur, offerri soliti, illius pretium ab iisdem pro tempore Conservatoribus recipere valeant: ea tamen lege, ut pretium huiusmodi penes Montem Pietatis de Urbe illico deponatur, indeque amoveri nequeat, nisi ad effectum illud convertendi in emptionem tot sacrarum Suppellectilium in Basilica præfata magis necessarium, quibus insignia Senatus Populiq. Romani apponi debeant; presentem concessionem perpetuum vigorem futuris temporibus habitura.

§. 25. Cumque recol. mem. Prædecessor noster Alexander Papa VII. die xxvii. Septembris anni Domini MDCLIX. ad Divini cultus augmentum, & sacrarum Suppellectilium in eadem Vaticana Basilica conservationem, providum Decretum ediderit, a Nobis aliàs in Opere de Servorum Dei Beatificatione, & Beatorum Canonizatione Tomo I. relatum, & in præfatis Apostolicis literis incipientibus; *Ad Sepulchra Apostolorum* denuo confirmatum, quo certam contributionem, quingentorum scilicet scutorum auri in auro in cujuslibet Servi Dei Beatificatione, & mille scutorum auri similium in cujuscumque Beati Canonizatione, ab huiusmodi Casuarum Postulatoribus, favore Sacrarum ejusdem Basilicæ persolvi mandavit, in consociendis, sive conservandis sacris Suppellectilibus prædictis, & non aliter, omnino erogandam; Nos huiusmodi Decreti Chirographum, ejusque integrum tenorem presentibus pro plenè, & de verbo ad verbum insertum habentes, denuo auctoritate nostra approbamus & confirmamus, & quatenus opus sit, quæ ab ipso Alexandro Prædecessore decreta sunt, motu, scientia, & potestate simii rursus decernimus, & constituimus, & in futurum inviolabiliter observari mandamus.

§. 26. Confirmamus pariter & innovamus aliorum Prædecessorum nostrorum, præsertim Sixti IV., Clementis VII., Pauli III., Clementis VIII., & Pauli V. Romanorum Pontificum Constitutiones, & Ordinationes, quibus certa portio a singulis Archipresbytero, & Canonicis, ac Beneficiatis, & Clericis Beneficiatis, in ademptione possessionis eorum respectivè Archipresbyteratus, & Canonicatus, ac Præbendarum, & Beneficiorum, supradictæ Sacristiæ respectivè solvenda præscribitur; quemadmodum etiam integra medietas omnium fructuum & distributionum primi anni dictorum Archipresbyteratus, & Canonicatus, ac Præbendarum, & Beneficiorum omnium, post adeptas illius & illorum respectivè possessiones, eidem Sacristiæ applicari jubetur: quas quidem præstationes ad eisdem Sacristiæ impensas, quas ipsa quotidie pro dictis sacris Suppellectilibus, aliisque ad divinum cultum pertinentibus subire debet, congruè sustinendas, & non aliter, erogari perpetuo volumus & jubemus.

§. 27. Et quoniam a recol. mem. Prædecessore pariter nostro S. Pio Papa V. per literas, quarum initium est: *Romani Pontificis*, datas apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDLXVII. tertio Kalendas Septembris, Pontificatus sui anno II., summa aquiratis & providentiæ ratione generaliter statutum fuit,

Decretum Alexandri VII. pro Suppellectilibus Sacristi in Beatis & Canoniz. confirmat.

Prædecessorum Decreta de ingressu, & media annata Canoniz. &c. pro eod. Sacristio inserta.

S. Pii V. Decretum de Cappellis & Oratoris privatis, eorumque Suppellectilium reformatione non legandis &c. pro- bar.

ut

ut omnia & singula sacra ornamenta, paramenta, ac vasa, libri, & alia qualibet ad usum & cultum Divinum in privatis Aedibus, Cappellis, & Oratoriis quorumcumque Ecclesias & Beneficia Ecclesiastica obtinentium destinata, quaecumque tempore eorum obitus, sive ex testamento, sive ab intestato relicta fuerint, ea neque sub quibusvis facultatibus testandi & disponendi de bonis ex Altari, vel aliis quomodolibet per eos acquisitis, etiam per Romanos pro tempore Pontifices quomodocumque concessis & concedendis, comprehendantur, neque sub appellatione spoliatorum veniant; sed ad singulas Ecclesias, quibus supradicti praefuerint, seu in quibus Beneficia Ecclesiastica obtinuerint, omnino spectent atque pertineant; eisdemque Ecclesiis post illorum obitum, etiam si procul ab Ecclesiis ipsis decesserint, vel ad eas nunquam accesserint, iisque, & Beneficiis huiusmodi renunciaverint, eo ipso applicata & incorporata sint & esse censeantur; licet id nova confirmatione minime indigeat, quinimmo quoad Vaticanam Basilicam ejusque Sacrarium in viridi observantia esse dignoscatur; ne tamen in dubium unquam revocari valeat, Nos etiam praesentium tenore memoratam S. Pii Praedecessoris legem in omnibus, & per omnia confirmantes, statuimus atque decernimus, eandem quoad Cappellas omnium & singulorum, qui in eadem Vaticana Basilica Canonicatus, aut Beneficiatus, seu Clericatus quomodocumque obtinuerint, etiam si eorum obitus tempore non amplius eadem obtineant, omnino observari debere; itaut, illis defunctis, liceat Capitulo & Canonicis ipsius Basilicae, illisque Sacrario Praefectis, sacram huiusmodi Cappellarum suppellectilem, propria auctoritate liberè apprehendere, dictaque Ecclesiae & Sacristiae applicare & incorporare; nec ullas donationes, ac relicta, legata, testamenta, codicilli, & alia ultima voluntates, seu spolia, super his aliter facta, ullius roboris & momenti existant, aliisque Ecclesiis, locis, aut personis quibuscumque, in quorum favorem facta fuerint, ullatenus suffragentur, eisque jus aliquod in rebus huiusmodi, seu ad illas tribuere valeant; sed omnes & singuli huiusmodi sacras res quocumque nomine vel titulo pro tempore detinentes, ad illas Basilicam & Sacristiam praedictis realiter & cum effectu restituendum & consignandum omnino teneantur, & ad id per censuras & penas, etiam furti & sacrilegii, ac alia opportuna juris & facti remedia cogi & compelli possint & debeant.

In Vatic. Basilic. illud vigere testatur, & pro futuris temporibus confirmat, in Sacrari ejusdem utilitatem.

§. 28. Res autem ejusdem Sacristiae, atque Basilicae, videlicet sacra vasa, vestes sacras, imagines, jocalia, aliaque bona, non liceat Archipresbytero, Capitulo, aut alteri cuiquam quacumque dignitate fulgenti, alienare seu vendere, praeterquam ex causa commutationis in alia ad eundem Divini cultus usum magis necessaria aut opportuna, vel etiam extra eandem Basilicam commodare ad quemlibet usum, nisi Ecclesiarum Basilicae subditarum, aut quibuscumque personis, (iis tantummodo exceptis, quae de gremio Cleri Basilicae sunt, cum debita tamen circumspectione) cujuscumque dignitatis, etiam si S. R. E. Cardinales existant, sub poena excommunicationis ipso facto incurrendae, & suspensionis a portionibus, praeter refectionem omnium dampnorum, quae ipsorum culpa Basilicae & Sacristiae praedictis obvenierint.

Alia Praedecessorum decreta de non alienand. nec commodand. Sacrari rebus innovat.

§. 29. Quae vero pertinent ad conservacionem & ornatum Fabricae ipsius Basilicae, quum ea seorsim administrantur a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, ac dilectorum fi-

liorum Romanae Curiae Praelatorum, eidem Fabricae praepositorum, cujus tamen Congregationis Praefectus, jam usque ab ipsius Congregationis erectione, idem semper dictae Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis fuisse dignoscitur, qui ejusdem Basilicae Archipresbyteratum pro tempore obtinuit; Nos hic de illis agere praermitteremus, ad aliam Nos referentes Apostolicam Constitutionem, quam nuper, videlicet xvii. Kalendas Decembris elapsi anni ab Incarnatione Dominica MDCCLII. edidimus, & in qua, tum pro judiciali causarum cursu, tum pro oeconomica rerum ipsius Fabricae administratione, nonnulla praescripsimus, quae opportuna & utilia fore in Domino judicavimus.

§. 30. Ut autem saepedictae Basilicae jura, dominia, & proprietates, quantum fieri poterit, perpetuo illaesa permaneant, quod jam a pluribus aliis Praedecessoribus nostris Romanis Pontificibus, & praesertim ab Innocentio III., & Gregorio IX. in eorum literis anno MCCV. & MCCXXVIII. respectivè datis, generaliter cautum esse dignoscitur, ut scilicet, quemadmodum contra Romanam Ecclesiam, secundum Constitutiones Canonicas, & legitimas Sanctiones, non nisi centenaria currit praescriptio, ita etiam Vaticanae Basilicae juribus, & possessionibus quibuscumque, minoris temporis praescriptio non officiat; id ipsum Nos quoque praesentium tenore generaliter, & quoad omnia & singula praedictae Basilicae jura, dominia, proprietates, & possessiones, statuimus & innovamus. Confirmantes providas Sanctiones Praedecessorum pariter nostrorum Clementis Papae VII. in ipsius Chirographi Schedula ejusdem manu signata, & Sixti Papae V. in ipsius litteris Apostolicis sub datum v. Kalendas Octobris anno MDLXXXIX. latius expressas, quibus ejusdem Basilicae jura tam quoad huiusmodi praescriptiones, quam super probationum in controversis casibus conficiendarum onere, ipsiusque Basilicae librorum auctoritate, non obstantibus contrariis forsitan municipalium statutorum, etiam Almae Urbis, vel juris etiam communis dispositionibus, clariùs atque distinctius statuerunt.

Decreta vetera de Centenaria praescript. aliisque Basilicae privilegiis probat, & innovat.

§. 31. Locationes verò domorum, possessionum, vinearum, casalium, aliorumque bonorum Mensae & Basilicae praedictae, quae locari solita sint, aut in emphyteusim concedi, in casibus a jure permisis, & quoties id expedire censeatur, ab ipsius Basilicae Capitulo quomodocumque, & absque alia Sedis Apostolicae licentia, pro justo pretio fieri, & respectivè renovari posse concedimus, etiam ad longum tempus ultra triennium, non tamen ultra novennium, & dummodo huiusmodi pretii, seu annuae responsionis solutio ultra sex menses anticipatè non fiat, & servatis legibus, quae circa huiusmodi locationes plurium Praedecessorum nostrorum ordinationibus, praesertim verò in Apostolicis litteris felicis memoriae Clementis Papae VIII. die xxii. Aprilis anni MDXCVI. emanatis praescriptae reperiuntur.

Locationes etiam in emphyt. citra novenn. absque Apostolico beneficio fieri permittit.

§. 32. Inherentes quoque praecitatis Clementis Papae VIII., aliisque Urbani etiam VIII. die xxiv. Septembris anni MDCXXIX. expeditis litteris, nec non antiquioribus Sixti Papae V. Kalendis Junii anno MDLXXXIX. datis, volumus atque decernimus, praedictum Capitulum atque Canonicos, nunquam, nulloque praetextu, aut actione etiam in jure fundata, cogi posse ad relocandum eisdem personis, aut priorum locatorum, vel emphyteutarum filijs aut descendantibus, sive pro eodem, sive pro alio etiam uberiori canone, censu, aut responsione, quoscumque fundos, domos, possessio-

Privilegia Sixti V. & Urb. VIII. derogantia Statuto Urbis de relocationibus, instaurat.

Et quidem pro quibuslibet bonis Basilicæ ubicumque sitis, nulla veterum Conducitorum ratione habita.

nes, vineas, casalia, aliaque bona ubicumque locorum & gentium, etiam in Alma Urbe, ejusque Districtu existentia, & five ad Basilicam ipsam, ejusque Capituli Mensam, aut ad Sacrificiam, five ad Ecclesias, Monasteria, Prioratus, Beneficia, Cappellas, & Loca Pia eidem Basilicæ annexa, subiecta, aut incorporata pertineant, quæque, cum aliàs ad longum tempus locata fuerint, aut in emphyteusim legitime concessa, postmodum ad Basilicam ipsam, vel lapsu temporis, vel linea finita, vel alio quovis titulo, occasione, vel causa, devolvi contingat; sed ipsis Capitulo & Canonicis licitum esse præmissa omnia ubicumque sita, eorumque redditus & proventus, eidem Basilicæ, ac eorum Mensæ Capitulari, seu prædictis Sacrificiæ, vel Ecclesiis, aut Cappellis, aliisque superius expressis, respectivè unire, ammenfere, & incorporare, vel etiam aliis quibuscumque pro convenienti pretio, seu canone, aut responsione, servatis aliàs de jure servandis, locare, arrendare, aut in emphyteusim concedere; non obstantibus, quatenus præsentibus adversentur, Almæ Urbis prædictæ, aliarumque civitatum, locorum, atque regionum, etiam confirmatione Apostolica, vel alia quacumque firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, & concessionibus Apostolicis quibuscumque, etiam necessariò exprimendis, quibus in hac parte, inhærentes prædictorum Prædecessorum vestigiis, expressè derogamus.

Caducitates remitti posse concedit a Capitulo.

§. 33. Caducitates autem, five devolutiones domuum, prædiorum, vinearum, aliorumque bonorum ejusdem Vaticanæ Basilicæ, five jam nunc ipsius favore, ob non solutos Canones, aliàsve debitas præstationes intra statuti temporis spatium, seu ob non adimpleta onera præscripta, ob deteriorationem fundi, vel ob non factam directi domini recognitionem, ac non petitam obtentamque debitis conventis temporibus renovationem, aliàsve de causis hujusmodi, apertas & purificatas, five in posterum quandocumque aperiendas & purificandas, etiam si declarate & acceptate fuerint, dummodo actualis rei emphyteutica possessio, prævio decreto Judicis, per Capitulum, ejusve nomine, apprehensa non fuerit, ab eodem Capitulo remitti & condonari posse concedimus; non aliàs tamen, quam juxta tenorem Constitutionis Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri prædicti sub die xxii. Aprilis anni Dom. MDXCVI. editæ, nimirum per expressum ipsius Capituli actum atque consensum; itaut per solam receptionem Canonum, patientiam, vel tolerantiam diuturnæ possessionis, aut aliàs, quam per expressum actum atque consensum hujusmodi, nunquam eidem Capitulo præjudicium ullum inferri possit, aut illatum esse censeatur, quominus caducitates ipsas seu devolutiones quandocumque declarare valeat, & acceptare. Ubi verò semel declaratis & acceptatis hujusmodi caducitatibus, five devolutionibus, ipsa actualis rei emphyteutica possessio per Capitulum, ejusve nomine, ut supra, apprehensa fuerit, nolumus easdem caducitates, seu devolutiones ab eodem Capitulo, absque novo nostro & Sedis Apostolicæ beneplacito, non sine prævia cognitione evidentis ipsius Basilicæ utilitatis concedendo, remitti aut condonari posse; nullasque & irritas fore decernimus hujusmodi remissiones & condonationes, si quas forte contra hujus nostræ ordinationis tenorem concedi contingat.

Quædam circa servitium Chori

§. 34. Quia verò quæcumque ad bonorum Ecclesiæ conservationem, externumque ipsius

decus pertinent, eo præcipuè diriguntur, ut spiritualis Dei cultus, omniumque in eadem Ecclesia ministrantium fervor & assiduitas nutriatur & augeatur; ideo omnes & singulos Divinis servitiis in ea addictos hortamur atque monemus, ut debita assiduitate ac novo semper devotionis studio præscripta sibi munia implere non prætermittant; sacraque omnia officia in eadem, quo maxime decet, ordine, decore, ac reverentia peragentes (ut Prædecessorum nostrorum Eugenii III., Alexandri III., & Clementis etiam III. verbis utamur) prædictam B. Petri Ecclesiam obsequio debito venerentur, ut Dei Fideles Apostolorum Limina devotione debita visitantes, locum ipsum in majori devotione & veneratione semper habeant. Præterea publicam erga angustissimum Eucharistiæ Sacramentum venerationem & cultum augere cupientes, dum præsertim fidelium adorationi, divinis per singulas Urbis Ecclesias XL. horarum spatiis, exponitur, volumus, ut in Processionibus, quæ pro hujusmodi expositione SS. Sacramenti in eadem Basilica tribus vicibus quolibet anno, totidem verò pro ejusdem repositione celebrantur, omnes in posterum Canonici, Beneficati, & Clerici devotè interesse debeant; ita ut absentes facultentur amissione distributionum, ad modum unius servitii communis, vulgò de Mensæ nuncupati. Verum e contra eosdem in posterum absolvimus ab extraordinariis servitiis, quæ hæcenus tempore Adventus totidem fere diebus a singulis præstari consueverant, ita ut diebus ferialibus Adventus prædicti, præter eos, qui secundum consuetam per annum hebdomadarum divisionem Choro interesse debent, nullus alius aut Missæ Conventuali, aut Vespèris adesse compellatur; non obstantibus Decretis & Constitutionibus Apostolicis, ejusdemque Basilicæ statutis & consuetudinibus, quibus in hac parte expressè derogamus.

§. 35. Reductiones autem onerum, Anniversariorum, & servitiorum communium, tam eam, quæ olim anno MDLXXXIX. a fel. rec. Prædecessore nostro Sixto Papa V. per supracitatas ipsius litteras Apostolicas incipientes: Cum pro nostro ejusdem Vaticanæ Basilicæ Capitulo, & Clero concessa fuit, quàm quæ postmodum anno MDCCXXI. a Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretationi & executioni auctoritate Apostolica præpostorum, quo tempore Nos ipsi ejusdem Congregationis Secretarii munere fungebamur, prævia matura eorundem onerum cogitatione, & discussione caulorum pro hujusmodi reductione obtinenda deductarum, indulta fuit, presentium quoque litterarum serie, & auctoritate Apostolica, approbamus & confirmamus, cum omnibus conditionibus & legibus tam in dicta Sixti V. Constitutione, quam in Decreto præfate Cardinalium Congregationis diei xx. Decembris anni prædicti, adjectis atque præscriptis. Ac etiam juxta Decretum alias anno MDCLXXVI. ex Apostolica fel. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris quoque nostri auctoritate, a tunc existente ipsius Basilicæ Archipresbytero conditum, ejusdem Basilicæ Capitulo & Clero facultatem concedimus & indulgemus, ut anniversarias Exequias pro Animabus quorumcumque Fidelium Defunctorum in dicta Basilica celebrandas, exceptis illis, quibus certa dies a Benefactoribus, seu Testatoribus sub pœna caducitatis assignata reperitur, in Feriam II. cujuslibet hebdomadæ per annum, seu in diem Sabbati in Quadragesima, quibus videlicet ordinaria Capitularis Congregatio haberi consuevit, anticipando transferre, & in diebus hujusmodi, etiam si officium sub ritu duplici fiat, celebrare liberè & licitè possit, & valeant.

Excoñio- nib. & reso- lut. SS. Sac. Pro 40. ho- ris ter quot- annis vult omnes in- teresse.

Ab extra- ordinar. ser- vitio Chori tempore Ad- ventus ex- mit Capitu- lum, & Cle- rum.

Reductiones onerum tam a Sixto V. quam a Six. Cong. Con- cil. 1721 concessis ro- borat. & confirmat.

Decretum Innoc. XI. de celebra- tis Anniver- sariis in die- bus Congre- gationibus Capitulari- bus assigna- tis, irritat.

ANNO

1752.

De novis
onibus in
posteriori
receptis de-
cernit.Indultum
antiquum
Confessario
eligendo
cum facul-
tatis &c.
Capitulo &
Clero inno-
vat.Usum Cappæ
concedit Ca-
pitulo &
Clero in Ec-
clesiis Filia-
libus, & cir-
ca eas.Alia consue-
ta honoris
insignia asse-
rit.

§. 36. Ne vero nova deinceps onera a Capitulo prædicto facile acceptentur, quibus idem supra vires iterum prægravari contingat, volumus atque decernimus, nulla in posterum hujusmodi Anniversariorum, aut Communium onera acceptari posse, aut debere, nisi in Capitulis, quibus præcedat intimatio per Schedulam ad unumquemque Canonicum transmittendam, in qua describatur res, de qua erit agendum; & nisi ipsidem Capitulis viginti saltem Canonici intersint, quorum duæ ex tribus partibus pro acceptatione suffragium ferant; ac demum acceptationes hujusmodi nullam vim habere statuimus, nisi ab eisdem Basilicæ pro tempore Archipresbytero approbentur; quemadmodum in Decreto a prædicta Congregatione Concilii anno MDCCXXI. edito, providè statutum reperitur.

§. 37. Indultum vero seu privilegium aliis præfatis Canonicis, Beneficiatis, & Clericis, per sel. rec. Sixtum Papam IV. nostrum itidem Prædecessorem concessum, & a recol. pariter mem. Clemente Papa VIII. in præcitatibus ipsius litteris die xx. Aprilis anni MDXCVI. datis expressè approbatum & confirmatum, iterum auctoritate nostra innovamus; atque concedimus, ut ipsi, & quilibet eorum, quemcumque Presbyterum Confessarium tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis & Instituti Regularem, ex approbatis ab actualibus Ordinariis locorum, in quibus eorum Sacramentales Confessiones excipient, eligere possint, qui eorundem Confessionibus hujusmodi auditis, & salutari pœnitentia eisdem injuncta, aliisque de jure injungendis, ipsos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, seu inflicis, & per eos incurfis, & quibus eisdem etiam auctoritate Apostolica illaqueari contigerit, etiam si absolutio Nobis & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus, specialiter vel generaliter reservata existat, & a quibuscumque eorum peccatis, criminibus, ac delictis quantumcumque gravibus & enormibus, & quidem a contentis in litteris die Cœnæ Domini publicari consuecis, semel tantum in vita, nec non in mortis articulo; in reliquis verò Nobis & Sedi Apostolica quomodocumque reservatis semel in anno, in foro conscientie tantum, & sine alicujus præjudicio, auctoritate Apostolica per has litteras perpetuò tributa, valeat absolvere.

§. 38. Ut autem ejusdem Vaticanæ Basilicæ Capitulum & Clerus, etiam in his, quæ ad ipsorum decus & ornamenta pertinent, nostram sibi liberalitatem sentiant adfuisse, concedimus & indulgemus, ut in posterum in omnibus Ecclesiasticis functionibus, quas intra Ecclesiæ ejusdem Basilicæ filiales, celebrari, atque etiam in Processionibus, quas circa hujusmodi Ecclesiarum ambitum fieri contigerit, consueto juxta temporum vices habitu Choralis uti possint & valeant, itaut æstivo tempore Canonici quidem Rocchettis & Superpelliceis, reliqui vero Superpelliceis dumtaxat amicti, hiemali autem tempore, consuetis juxta eorum Ordines Cappis respective induti, prædictis Functionibus & Processionibus assisterent valeant & interesse. Urque prædictarum vestitum, aliorumque consuetorum, etiam honoris, & Patriarchalis ejusdem Basilicæ dignitatis Insignium delatio & usus, ex parte aliorum quorumcumque, etiam specialem mentionem & expressionem requirentium, eisdem Capitulo & Clero nullo unquam tempore, nulloque prætextu inhiberi, seu impugnari pos-

sint aut valeant, eisdem auctoritate & tenore, etiam perpetuò statuimus & decernimus. Præterea ut prædicti Canonici, qui ex Apostolicis Prædecessorum nostrorum privilegiis & concessionibus, inter Romani Pontificis & Sedis Apostolicæ Notarios, ac etiam Cappellanos & Familiares, ac continuos Commensales adlecti & connumerati esse dignoscuntur, sicut etiam ejusdem Basilicæ Archipresbyteri Vicarius pro tempore existens, non solum intra Vaticanam Basilicam, ejusque Cappellas & Ecclesias ipsi subiectas, sed etiam in quibuslibet Urbis & extra Urbem, tam Sæcularium, quam Regularem Ecclesiis, Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrantes, Candelabrum capulo instructum, vulgo *Bugia* & aliis Palmatoria nuncupatum, adhibere possint, atque hujusmodi honor & assistentia eisdem a nemine denegari valeat aut impugnari, decernimus etiam, atque statuimus.

§. 39. Denique jura, facultates, & jurisdictiones Archipresbytero, Capitulo, & Canonicis dictæ Basilicæ competentia, circa Collationem Beneficiorum Ecclesiasticorum cujuscumque generis, cum cura & sine cura, nec non circa administrationem Ecclesiarum Parochialium, Monasteriorum, Prioratum, Abbatiarum, aliarumque eidem Basilicæ unitarum, sive subiectarum, asserere, confirmare, & respectivè declarare, atque ampliare decrevimus. Itaque collationem omnium & singulorum tam perpetuorum Beneficiorum simplicium, quæ in prædicta Basilica existunt, & Beneficiatus, atque Clericatus Beneficiati appellantur, sive ea a Nicolao III., aut Bonifacio VIII., vel Sixto IV. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, sive ab aliis quibuscumque, instituta, erecta, atque fundata sint, quam aliorum a Monasteriis, Abbatibus, & Prioratibus inferius commemorandis dependentium, nec non & aliorum quorumlibet, quæ hæcenus Archipresbyter, & Capitulum conferre consueverunt; ac in eis instituendi, seu respectivè ad ea nominandi & præsentandi jura, quibus ad hunc diem gavisi sunt, eidem Archipresbytero, ejusque in Archipresbyteratu Successoribus, nec non prædictæ Basilicæ Capitulo, & Canonicis perpetuò competere volumus, atque decernimus. Veterem quoque consuetudinem, tam circa divisionem Hebdomadarum, quibus idem Archipresbyter, ejusque Successores, & respectivè Capitulum & Canonici prædicti, eadem Beneficia pro tempore vacantia alternatim & per turnum conferre debebunt, quam circa formam expediendi litteras hujusmodi Collationum & Provisionum, præsentium tenore approbamus & confirmamus, ac perpetuò observari volumus & jubemus; salvo tamen nostro & Datarie Apostolicæ jure, quoad collationes eorum Beneficiorum, quæ ex persona alicujus ea obtinentis, uni vel pluribus respectivè affectionibus & reservationibus Apostolicis obnoxia, quomodolibet vacare contingat.

§. 40. Animarum autem cura, quæ olim in ipsa Vaticana Basilica ab uno ex illius Canonicis, cum aliquot Presbyterorum adjutorum auxilio, exercebatur, nunc & ab antiquo jam tempore ad unum Presbyterum, perpetuum in ea Vicarium, pertinere dignoscitur, ex provida institutione, ac lege Sancti Pii Papæ V. Prædecessoris nostri, qui per suam Schedulam Motus proprii, apud Sanctum Petrum Nonis Novembris Pontificatus sui anno sexto propria manu signatam, inter alias perpetuas Vicarias in pluribus ibidem enunciatis almæ Urbis Basilicis & Collegiatis, aliisque ejusdem Urbis Ecclesiis erectas & constitutas, unam

1752.

Bugia usum
Canonicis,
ut Proto-
notariis permis-
sum, & in
Basilica con-
suetum. ad
omnes Ec-
clesias intra
& extra Ur-
bem expressè
extendit.Jus confe-
rendi omnia
Beneficia
Archipresb.
& Canonicis
confirmat.Veterem
consuetudi-
nem tam
turni quam
expeditio-
nem probat.Cura anima-
rum adnexa
Basilicæ ho-
die Vicario
perpetuo
commissa ex
S. Pii V. de-
creto.

Forma electionis Vicarii hujusmodi, ejusque emolumenta.

Habitualis tamen Cura est penes Capitulum, exercitium ad Vicar. spectat ex Decr. S. Cong. Concil.

Decretum illud, & posterior concordia probatur & confirmatur.

Jus deputandi Vicarios ad nutum amovibiles in S. Lazari, & S. Angeli, Eccl. asserit Capitulo.

quoque hujusmodi Vicariam in ipsa Principis Apostolorum Basilica erexit & instituit, ab uno Presbytero faculari, perpetuo, ut praefertur, in ea Vicario administrandam; qui quidem Vicarius ad nominationem Capituli dicte Basilicae (quae nominatio fieret de aliquo ex approbatis a Cardinali Romani Pontificis in Urbe Vicario, praevio examine coram Examinatoribus ad id in ipsa Urbe deputatis) per eundem Cardinalem Vicarium instituendus & deputandus, ac per ipsius Basilicae Archipresbyterum, seu ejusdem Vicarium, vel unum aut plures ipsiusmet Basilicae Canonicos, ut moris est, in possessionem inducendus & immittendus, Curam animarum eidem Basilicae incumbentem gerere, Ecclesiastica Sacramenta ibi ministrare, Missas celebrare, & alia Parochialia munera exercere deberet; eidemque non solum certam reddituum portionem & summam, ab ipsius Basilicae Capitulo annuatim ipsi praestandam, sed alia quoque emolumenta, ratione exercitii Curae & administrationis Sacramentorum, ac Officiorum funeralium in Cadaverum dumtaxat humatione celebrandorum, per ipsorum Vicarium propria auctoritate percipienda, & levanda, ac in suos usus, & utilitatem convertenda, pro congrua ipsius Vicarii sustentatione, perpetuo assignavit & applicavit, prout in dicta Scheda plenius continetur. Cum verò postmodum Anno Domini MDCXXXII. orta controversa inter Capitulum ex una, & Vicarium Curatum dicte Basilicae ex altera partibus, super intelligentia memoratae Schedulae Motus proprii, eaque coram Congregatione tunc existentium Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum introducta & agitata, eadem Congregatio declaraverit, habitualem quidem Curam penes Capitulum, exercitium vero ejusdem Curae penes Vicarium residere; subindeque Capitulum, & Vicarius praedicti sub die XIX. Decembris ejusdem anni ad certam honestam devenerint inter se concordiam seu transactionem, per acta quondam Quintiliani Gargarii, dum viveret, Causarum Curiae Capitoli Notarii, quam quidem concordiam pia recordationis Urbanus Papa VIII. etiam Praedecessor noster per suas litteras in forma Brevis datas die XIX. Decembris sequentis anni MDCXXXIII. Apostolica auctoritate perpetuo confirmavit & approbavit; Nos memoratam Congregationis Concilii declarationem, dictamque Concordiam, omniaque & singula in eis contenta & expressa, quo firmiter observantia robur accipiant, Apostolica itidem auctoritate nostra, harum vigore perpetuo approbamus & confirmamus.

§. 41. Item reliqua jura eidem Capitulo & Canonicis competentia circa Parochiales Ecclesias sededictae Basilicae Filiales, sive alias ipsi subjectas, & circa personas Animarum curam in ipsis exercentes, harum serie confirmata & perpetuo constabulata esse volumus; & praefertim, ut in Ecclesiis Sancti Lazari apud Montem Marium, & Sancti Angeli extra Portam Fabricae vulgo nuncupatam, quae dudum ob nimiam limitum Parochialium ipsius Basilicae extensionem extra Urbis Moenia, tanquam illius anjunctas constitutae fuerunt, proindeque ejusdem Basilicae Filiales esse dignoscuntur, Animarum cura per Vicarios Manuales, & ad nutum Capituli & Canonicorum praedictorum amovibiles, ac ab omni jurisdictione Parochi ipsius Basilicae, cui olim suberant, exemptos, per pro tempore existentem S. R. E. Cardinalem Romani Pontificis in Urbe ejusque Districtu Vicarium in Spiritualibus Generalem prius approbandos, respective debeat exerceri.

Item quoad Parochialem Ecclesiam Sancti Francisci in praedicto Monte Mario, Ordinis Fratrum Eremitarum Congregationis Beati Petri de Pisis, cujus Parochia districtum olim a praedicta Parochia Sancti Lazari, pro meliori Personarum in ea parte degentium spirituali regimine, a tunc existente Cardinali Urbis Vicario dismembratam fuisse constat, sub certis legibus & conditionibus, atque potissimum cum expressa praeservationis filialitatis & perpetuae subjectionis erga Vaticanam Basilicam praestandae, utque quicumque dicte Congregationis Professor pro tempore ad Animarum curam in eadem Ecclesia deputatus fuerit, debeat primum coram Canonicis dicte Basilicae Capitaliter congregatis se sistere, Litterasque suae deputationis exhibere; nunquam vero salarium aut congruam, etiam ratione sacrarum suppellectilium, petere, aut praetendere possit, sed dicte Basilicae in Processionibus, & Fontis Baptismalis benedictionibus, Sacrorum Oleorum & Chrismatis consecratione, aliisque Functionibus, in quibus Ecclesiarum filialium Rectores communiter convenire solent, obsequium atque praesentiam praestare debeat; neque liceat illi Fontem Baptismalem unquam retinere, sed Fontem dicte Basilicae dumtaxat adire; ac demum singulis annis post Festum Paschatis Dominicae Resurrectionis de Animarum Parochianorum, deque ipsius Parochiae statu eidem Capitulo rationem personaliter reddere teneatur; prout in instrumento per acta quondam nominati Abinantis, dum vixit, causarum dicte Curiae Capitoli Notarii sub die XXIX. Mensis Augusti anni MDCCVIII. rogato plenius continetur; Nos, ut praemissa omnia, aliaque forsitan tunc constituta perpetuae firmitatis robur accipiant, eorumdem praesentium vigore, & auctoritate Apostolica decernimus & constituimus.

§. 42. Similiter, ut in Parochiali Ecclesia Sancti Blasii, della Pagnotta vulgo nuncupati, quae olim Monasterium ejusdem Invocationis, Ordinis Sancti Benedicti, existebat, sed a recolendae memoriae Eugenio Papa IV. similiter Praedecessore nostro per suas Apostolicas Litteras datas Florentiae Anno Domini MCCCCXXXIX. Kalendis Septembris, suppressum & extinctum, dictae Basilicae sub certis ibi expressis legibus perpetuo unitum & incorporatum fuit; nec non in Ecclesia etiam Parochiali Sanctae Catharinae de Rota nuncupatae in regione Arenulae de eadem Urbe, quam usque a XII. Ecclesiae saeculo eidem Vaticanae Basilicae subiectam, unitam & incorporatam fuisse, ex Adriani IV. & Urbani III. aliorumque Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum Litteris Apostolicis aperte dignoscitur; ac in quibus postmodum Sanctus Pius V. Praedecessor praedictus per supra enunciatam schedulam sui motus proprii, unam & alteram Vicarias perpetuas erexit & instituit; nominatio unius & alterius Vicariorum, ex numero tamen approbatorum, ut praefertur, a dicto Cardinali Urbis Vicario, ad Capitulum & Canonicos praedictos spectet, atque pertineat; cum onere tamen annuae praestationis, seu congruae, septuaginta videlicet pro Sancti Blasii, sexaginta vero scutorum monetae Romanae pro Sanctae Catharinae Parochialium Ecclesiarum hujusmodi respective Vicariis pro tempore existentibus, aliis eorum singulis a Capitulo & Canonicis praedictis, vigore publici Instrumenti per acta quondam Simonis Tegeroni, dum viveret, Romanae Curiae Notarii die XXX. Aprilis anni Domini MDLXXI. respective assignatae, eidem Vicariis in terminis tunc statutis persolvendae, & ab eis, praeter emolumenta stola, ratione exercitii curae

Abique onere ullius sacri, vel congrui.

S. Blasii della Pagnotta, & S. Catharinae de Rota Parochial. Eccl. Vicarios a Capitulo eligendos.

Cum annuae praestationis, & congruae onere perpetuo decernitur.

S. Jacobi a
Sofianavalli
Vicarios ad
nutum amo-
vibiles Lit-
teras suae de-
putationis
a Capitulo
impetrare
tenetur.

Cum assigna-
tione fru-
ctuum 19.
locorum
Montium a
S. D. N. ei
concesso-
rum.

Ratio in pra-
dictorum e-
lectione ser-
vanda decer-
nuntur.

Subjectio
eorundem
Parochorum
Basilicae &
Capitulo de-
claratur, &
innovatur.

animarum eisdem competentiâ, percipiendâ, juxta praedictae schedulae, dictique Instrumenti formam, continentiam, & tenorem; perpetuo quoque statutimus, & mandamus. In Parochiali vero Ecclesia Sancti Jacobi, quae a *Sofianavalli* vulgo nuncupatur, atque a Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris eidem Principis Apostolorum Basilicae subiecta fuit, deputatio Rectoris ad nutum amovibilis pro exercitio Curae animarum illius Parochianorum, ab eisdem Capitulo & Canonicis per ipsorum Litteras Patentes, ad nominationem tamen Archiconfraternitatis Sanctissimi Sacramenti in eadem Ecclesia Sancti Jacobi existentis, ejusdem vero approbatio quoad idoneitatem a Cardinali pro tempore Romani Pontificis in Urbe Vicario fieri debent. Cumque Nos alias, videlicet XVII. Kalendas Januarii anni MDCCXLVII. per nostras Apostolicas Litteras sub Plumbo editas, ad consulendum indigentiae hujusmodi Vicarii pro exercitio curae animarum in dicta Ecclesia pro tempore constituti, cujus emolumenta, redditus, & proventus nimis exiguos esse accepimus, viginti Loca Montium Cameralia non vacabilia tunc dispositioni nostrae reservata Ecclesiae praedictae concesserimus, quorum integri fructus Primicerio dictae Archiconfraternitatis Sanctissimi Sacramenti in eadem Ecclesia instituta, ex numero Canonicorum dictae Basilicae Vaticanae semper eligendo, pro tempore existentis, persolvi deberent, ad effectum, ut ipse eisdem fructus hujusmodi Vicario Curato pro tempore integre persolveret, seu persolvi faceret; Nos id praesentium quoque tenore perpetuo confirmamus & observari mandamus.

§. 43. In eligendis autem praemissarum, aliarumque Ecclesiarum Rectoribus, Curatis, sive Vicariis tam perpetuis, quam ad nutum amovibilibus, quorum electio, nominatio, ac deputatio ad Capitulum & Canonicos praedictos pertinere dignoscitur, hanc in posterum formam inconcussa servari volumus, & praecipimus; ut plenum & generale Capitulum ad hujusmodi effectum intimetur per schedulas, octo saltem diebus ante ad singulos Canonicos transmittendas, in quibus non solum res, de qua agendum erit, sed etiam nomina concurrentium, cum eorundem qualitatibus & requisitorum, per Canonicos ad id deputatos recognitorum, indicatione exprimentur; ad hoc ut ii, qui in hujusmodi electionibus suffragium ferre debent, praedicta interim expendere, ac, sicuti negotii gravitas postulat, mature pensare valeant, suae suffragia dirigere, prout ad optimum Ecclesiarum regimen, & animarum utilitatem, in Domino judicaverint salubriter expedire.

§. 44. Denique volumus atque jubemus, ut a praedictis Vicariis, & Presbyteris, curam animarum in praemissis Parochialibus Ecclesiis pro tempore exercitibus, aliisque Rectoribus Ecclesiarum ejusdem Vaticanae Basilicae filialium, eique subiectarum, quae nunc sunt, & infra scripta onera subire consueverunt, nec non earum, quae in posterum filiales existent, omnia & singula debite subiectionis obsequia erga eandem Basilicam, illiusque Capitulum & Canonicos, perpetuis futuris temporibus respective exhibeantur atque praestentur. Decernentes omnes & singulos hujusmodi Vicarios, Presbyteros, atque Rectores, ad interendum in dicta Basilica Sacrorum Oleorum & Chriftiatis consecrationi singulis annis Feria v. in Caena Domini, & Fontis Baptismalis benedictioni tum in Sabbato Sancto, tum in Pervigilio Pentecostes, nec non occurren-

tibus Processionibus atque Functionibus, quemadmodum etiam ad recipiendum ab eadem Basilica Sacrum Infirmorum Oleum, omnino teneri, atque perpetuo obligatos esse & fore. In omnibus vero praedictis, aliisque Ecclesiis tam Parochialibus, quam non Parochialibus, ejusdem Vaticanae Basilicae filialibus, sive alias de ejusdem Capituli proprietate existentibus, aut a praedicta Vaticana Basilica quomodolibet dependentibus, & tam in Urbe ejusque Districtu, quam alibi, & ubicumque regionum & gentium sitis, etiam ab Ordinariis quorumlibet jurisdictione minime exemptis, nolumus a quocumque Episcopo, aliove Antistite, aut Ordinario loci, vel etiam a Cardinali Romani Pontificis in Urbe Vicario, quacumque ex causa, Divina Officia interdicti posse, inconsulto Romano Pontifice; nisi quando generale fuerit Interdictum; confirmantes quoad hoc Innocentii III., & Gregorii IX., in praedictis ipsorum Litteris, aliorumque Praedecessorum nostrorum Indulta, & Privilegia; ac decernentes irritum & inane, si quid secus a quoquam scilicet, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 45. Ad haec, animo perpenderentes, ex praeteritorum temporum monumentis constare, praedictae Vaticanae Basilicae Capitulum & Canonicos, Apostolicis procul dubio Indultis munitos, Indulgentias, ac peccatorum seu poenarum remissiones & relaxationes, aliasque spirituales gratias ex Apostolica Romanorum Pontificum liberalitate eidem Basilicae, videlicet eandem visitantibus, ibique Divinam Majestatem orantibus, & venerantibus concessas, aliis quoque per Orbem Ecclesiis quoquo modo sibi unitis, aut subiectis, communicare, & ad eas extendere consuevisse; Nos hujusmodi facultatem, qua etiam Dilecti Filii, tam Capitulum & Canonici Sancti Joannis in Laterano, quam Capitulum etiam & Canonici Sanctae Mariae Majoris Patriarchalium Urbis Ecclesiarum ex Apostolicis Privilegiis actu vigentibus gaudere dignoscuntur, praedictorum quoque Vaticanae Basilicae Capituli & Canonicorum favore innovare, ac etiam ex integro praesentium tenore concedere & elargiri decrevimus. Itaque motu proprio & ex certa scientia eisdem Capitulo & Canonicis quascumque Ecclesias, Cappellas, Altaria, Oratoria, Confraternitates, Hospitalia, aliaque Pia Loca, tam erecta, quam erigenda, & tam in Locis ipsius Basilicae, ac eorundem Capituli & Canonicorum, quam etiam in aliis Civitatibus & Locis quoruncumque Ordinariis jurisdictioni subiectis existentia, ipsi Vaticanae Basilicae aggregandi, & ad spiritualium dumtaxat ejusdem Basilicae Privilegiorum societatem & communicationem admittendi & recipiendi, ita ut in vim hujusmodi aggregationis & receptionis, infra scriptarum Indulgentiarum & relaxationum Thesauri ad ipsas Ecclesias, Cappellas, Altaria, aliaque praemissa, ex nostra & Apostolicae Sedis auctoritate, ampliati & extensi censeantur, amplam & liberam facultatem, sub infra scriptis tamen conditionibus, & non alias, praesentium serie concedimus & impertimur. Volumus nimirum, ut in singulis Civitatibus, Oppidis, vel Locis, unam dumtaxat ex hujusmodi Ecclesiis, seu Cappellis, Altaribus, Oratoriis, Confraternitatibus, Hospitalibus, aliisque locis Pii quomodocumque nuncupatis, hujusmodi aggregationis & communicationis munere ditare possint; dummodo Ecclesia, aut Oratorium sic aggregandum, seu illa Ecclesia, in qua Cappella, vel Altare praedictum extiterit, etiam si alias eorundem Capituli & Canonicorum jurisdictioni subesse dignoscatur, Ecclesia Conventualis Regularium, aut Monialium

Eisdem Pa-
rochiales,
alique om-
nes Ecclesie
filiales inter-
dicto particu-
lari subjeci
nequeunt,
inconsulto
Romano
Pontifice.

Consuetudo
verus Basili-
cae commu-
nicandi In-
dultis munitis
Ecc. filial.
instituta.

Jus videlicet
aggregandi
Ecclesias,
Cappellas
&c. spiritualibus
privilegiis Vat. Ba-
silicae.

Singulas ta-
men in sin-
gulis Civita-
tibus, Op-
pidis, & Lo-
cis.

Dummodo
non sint Re-

1752.
gulares, partici-
palesque ag-
gregationis
huiusmodi ex
a. iis Eccle-
siis, quibus
subiecta sint.

Nullum per
id Ordinaris
præiudicium
inferri decla-
ratur.

S. Congre-
gationi In-
dulgent. fa-
cultas tribui-
tur dispen-
sandi super
numero ag-
gregationum

Dies enume-
rat queis In-
dulgent. plenar.
sic aggregatis
largitur.

Item quibus
septem an-
nos, ac toti-
dem quadra-
genas.

Ab Ascen-
sione ad Kal.
August. quo-
tidianam
quatuor an-
nos. & tot.
quadrag.

non sit; nec Ecclesia, Cappella, Altare, Oratorium, Pius Locus, aut Confraternitas huiusmodi ulli alteri Ecclesie, aut ulli Ordini, Religioni, Instituto, Archiconfraternitati, & Congregationi, a qua Indulgentiarum communicationem, seu participationem pro omnibus Christianidelibus Ecclesiam ipsam, seu Oratorium visitantibus obtineat, aggregata sit, aut subiecta; & dummodo Ordinarii Loci expressus ad id consensus accedat, eiusdemque Ordinarii testimonialibus Litteris huiusmodi Ecclesie, Cappelle, Altaris, seu Oratorii celebritas, vel Confraternitatis, aut Loci Pii institutum, & Christiane pietatis & charitatis officia, quæ exercere consuevit, apud eosdem Capitulum & Canonicos commendentur. Neque verò per huiusmodi aggregationes & receptiones, ullum omnino præiudicium, seu imminutio eorumdem Ordinarium jurisdictioni irrogari, vel aliqua eisdem Ecclesiis, aut Locis Pii, aliisque præmissis exemptio, seu dictis Capitulo & Canonicis in eisdem Ecclesiis, vel Loca Pia, aliisque præmissa, seu in personas illarum illorumque regimini, administrationi, aut servitiis deputatas, ullum omnino jurisdictionis, & auctoritatis genus acquiri, seu respectivè augeri censetur. Facultatem tamen indulgentiæ, prout alias in certis casibus ab Apostolica Sede benignè indulgeri consuevit, ut in una, eademque Civitate, aut Oppido, duabus Ecclesiis, seu Cappellis, vel Altaribus, Oratoriis, Confraternitatibus, aut Locis Pii, ubi speciales id circumstantiæ suadeant, huiusmodi Indulgentiarum communicatio a dictis Capitulo & Canonicis concedi possit, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinalium Indulgentiis & Sacris Reliquiis præpositæ per præsentem perpetuò tribuimus & impertimur.

§. 46. Nos autem omnibus utriusque sexus Christianidelibus, qui huiusmodi Ecclesias, Cappellas, Oratoria, seu Altaria, eidem Vaticanæ Basilicæ, servatis, ut supra, servandis, aggregata, in Epiphaniæ Domini Nostri JESU Christi, ac Dominicæ Pentecostes, & Natalis Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, ac Dedicationis ipsius Vaticanæ Basilicæ diebus Festis, a primis vespers usque ad occasum solis dierum huiusmodi, nec non in una ex sextis feriis mensis Martii, verè penitentes & confessi, ac sacra Communione refecti devotè visitaverint, ibique pro Sanctæ Matris Ecclesie exaltatione, hæresum extirpatione, & Christianorum Principum concordia, pias ad Deum preces effuderint, quolibet ex diebus prædictis, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus & impertimur. Iis verò, qui in Nataliis Sanctorum Apostolorum, Andreæ germani Fratris eiusdem Beati Petri, nec non Simonis & Judæ, quorum corpora in dicta Vaticana Basilica requiescunt, & in utraque Cathedra, nec non in die Octava Natalis eiusdem Beati Petri, ac in Festo ipsius Vinculorum, item in Commemoratione Sancti Pauli Apostoli, & in eiusdem Conversione, ac in Festo Sancti Marci Evangelistæ, nec non in reliquis sextis feriis mensis Martii, quibus nimirum ad sacra Dominicæ Passionis monumenta, quæ in dicta Basilica asservantur, piè veneranda totius Urbis devotio concurrunt, verè penitentes & confessi præmissa peregerint, VII. Annos & totidem Quadragenas: Qui autem illas & illa a die Festo Ascensionis Domini nostri JESU Christi usque ad Kalendas Augusti, quo tempore ipsa Vaticana Basilica, in honorem Sanctorum Martyrum, quorum corpora magno numero in ea condita sunt,

assiduo Christianidelium concursu frequentatur, verè penitentes, & cum proposito saltem confitendi, visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, singulis diebus, quibus id egerint, quatuor annos, & totidem Quadragenas; in reliquis autem singulis anni diebus, centum dies de injunctis eis, seu aliis debitis penitentibus, in forma Ecclesie consueta relaxamus.

§. 47. Denique ut ii, qui in diebus Stationum eiusdem Vaticanæ Basilicæ in Missali Romano descriptis, nimirum Dominica III. Adventus, omnibus Sabbatis quatuor Temporum, in Epiphaniæ Domini, Dominica Quinquagesimæ, Dominica Passionis, Feria II. Resurrectionis Domini, in Festo S. Marci Evangelistæ, Feria IV. Rogationum, in Festo Ascensionis Domini Nostri JESU CHRISTI, ac Dominicæ Pentecostes, aliquam ex dictis Ecclesiis, seu Cappellis, aliisque superius expressis, cum dicto penitentia affectu, & confessionis proposito visitaverint, ibique, ut præfertur, oraverint, Indulgentias Stationales, quas visitantes dictam Vaticanam Basilicam iisdem diebus consequuntur; qui verò duodecim vicibus in quolibet anno, totidem nempe diebus ab Ordinario loci semel tantum designandis, septem Altaria in qualibet ex dictis aggregatis Ecclesiis ab Ordinario similiter designanda, ut præfertur dispositi, ac Deum orantes, visitaverint, easdem quoque Indulgentias, quæ visitantibus septem designata Altaria in eadem Basilica existentia concessæ sunt, ipsi quoque, periunde ac si Basilicam ipsam, seu respectivè Altaria huiusmodi in ea sita personaliter visitarent, consequi possint & valeant, similiter concedimus & indulgemus.

§. 48. Volumus autem, ut huiusmodi Indulgentiæ & gratiæ spirituales dictis aggregatis seu aggregandis Ecclesiis, Cappellis, Altaribus, Oratoriis, Hospitalibus, Confraternitatibus, & Locis Pii, ab iisdem Capitulo & Canonicis nominatim, & cum expressa mentione facultatis sibi per præsentem a Nobis impertitæ, aliisque servatis, quæ in Apostolica Constitutione felicis recordationis Prædecessoris nostri Clementis Papæ VIII. die VII. Septembris anni Domini MDCIV. edita, quæ incipit: *Quæcumque a Sede Apostolica*, præsertim circa gratuitam Litterarum expeditionem, iisque etiam quæ in Decretis a dicta Congregatione Indulgentiis & Sacris Reliquiis præposita die VI. Martii anni MDCVIII., & die X. Aprilis anni MDCCXX. editis statuta sunt, & non aliter, communicari possint & valeant. Ab illarum verò, eorumque Rectoribus, Administratoribus, Officialibus, & Ministris, in earumdem Indulgentiarum publicatione, necnon Eleemosynarum receptione, & erogatione, aliæ similiter leges in Tridentini Concilii Decretis, & in supradictis Clementis VIII. Litteris, aliisque Romanorum Pontificum, & Apostolicæ Sedis Constitutionibus atque Decretis præscriptæ, sub penis ibidem adversus transgressores respectivè statutis, inviolabiliter serventur, & impleantur.

§. 49. Reliquas verò Indulgentias, & gratias spirituales, tam pro vivis, quam pro defunctis, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, aliisque ad id facultatem habentibus, ipsi Vaticanæ Basilicæ, eiusque Altaribus, & Cappellis, variis temporibus concessæ fuerunt, & ibidem ad hunc diem proponi consueverunt; ac signanter quotidianam septem designatorum Altarium eiusdem Basilicæ, necnon alteram etiam quotidianam septem annorum & totidem quadragenarum, a sæpedito Urbano VIII. Prædecessore per suas litteras in forma Brevis die XV. Novembris

Ceteris anni
diebus cen-
tum dies.

Similiter
concedit In-
dulgent. Sta-
tion. Basili-
ca.

Necnon fe-
ptem Altra-
rium XII.
vicibus in
anno.

Præscribit
Capitulo
rationem præ-
dictas Indul-
gentias com-
municandi.

Ratas habet
& confir-
mat omnes
Indulgentias
Basili-
ca.

ANNO
1752.

anni MDCXXX., allamque pariter quotidianam Plenariam a recol. mem. Deceffore nostro Clemente Papa XII. per fimiles fuis literas die xxii. Februarii anni MDCCXXXVIII. eandem Basilicam devotè vifitantibus, ibique Divinam Majeltatem venerantibus, & orantibus, fub certis modo & forma, concessas & elargitas, Nos earumdem prefentium tenore perpetuo approbamus, & confirmamus, ac etiam de novo fub eadem forma concedimus, & elargimur.

§. 50. Quod verò fpectat ad præmemorata Monafteria, Abbacias, five Prioratus nuncupata, quæ dudum a diverfis Romanis Pontificibus Prædecefforibus noftris eidem Basilicæ unita, incorporata, atque fubjecta fuerunt; poftquam, ut accepimus, piæ mem. Nicolaus Papa V. anno Domini MCCCCLIII. Monafterium, Abbatiæ nuncupatum, S. Martini de Valle, feu de Fara, Ordinis S. Benedicti, nullius Diœceſis, Provinciæ Theatinæ, olim commendari folitum, prædicte Basilicæ, feu illius Menſæ Capitulari, cum dependentiis, annexis, & connexis fuis univerfis, omnibusque Eccleſiis eidem Monafterio fubjectis, perpetuò univert, annexerat, & incorporaverat, ipſique Capitulum & Canonici Ordinariam & quaſi Epifcopalem iurifdictionem tam in Clerum, quam in Populum illius Territorii exercere conſueverant; cum olim exiſtens Archiepiſcopus Theatin. tam Monafterium prædicatum, aliasque Eccleſias ab illo dependentes, quam etiam aliud Monafterium, Abbatiæ quoque nuncupatum, S. Salvatoris de Majella ejuſdem Provinciæ Theatinæ, a recol. pariter mem. Julio Papa III. etiam noſtro Prædeceffore, anno Domini MDXLIX., prædicte Basilicæ, feu illius Menſæ Capitulari, fimiliter incorporatum & appropriatum, aliudque ipſius membrum, Monafterium videlicet, Abbatiæ pariter nuncupatum, S. Barbati de Pollatro, ejuſdem Provinciæ Theatinæ, quod piæ mem. Gregorius Papa XIII. anno Domini MDLXXXII. ejuſdem Basilicæ Sacratio univert, & incorporaverat, viſitare contenderet; orta lite & cauſa inter prædicatum Archiepiſcopum ex una, & tunc exiſtentes Capitulum & Canonicos ipſius Basilicæ ex altera partibus, eaque in Cauſarum Palatii Apoſtolicæ Auditorio introducta, diuque agitata, ſed adhuc indeciſa pendente, Archiepiſcopus, & Capitulum prædicatum ad certam honeſtam inter fe devenerunt concordiam, a prædicto Urbano Prædeceffore anno MDCXXXVII. per ſuas Apoſtolicas literas, in forma ſpecifica approbatam, per quam, inter alia, conventum, & declaratum fuit, dictum Monafterium Sancti Martini de Valle, feu de Fara nuncupatum, ac Terram, totumque, & integrum ejus Territorium, a Diœceſi Theatinæ penitus & omnino diviſa, diſtincta, & ſeparata, ac a quibuſcumque viſitationibus, correctionibus, ſuperioritate, ac omnimoda iurifdictione pro tempore exiſtentis Archiepiſcopi Theatini, proſus libera, exempta, & immunita eſſe & cenſeri debere, ipſumque Monafterium Sancti Martini cum ejus Territorio hujusmodi, nullius Diœceſis, prædicte Provinciæ Theatinæ, Sedique Apoſtolicæ immediate ſubjectum exiſtere, ac perpetuò fore; eidem Capitulo & Canonicis in Monafterium prædicatum, ejuſque Territorium, Eccleſias, atque perſonas ipſi ſubjectas, plenam & totalem competere iurifdictionem temporalem, & ſpiritualem, Epifcopalem, feu quaſi, cum omnibus & ſingulis prærogativis, privilegiis, & indultis, quæ de jure, uſu, vel conſuetudine, aut aliâ quomodolibet, etiam cuiſcumque Monafterio, vel Eccleſiæ, quæ nullius ſit Diœceſis, competunt, aut competere poſſunt, vel quæ Romanis pro tempore Pontificibus & Sedi Apoſtolicæ præ-

dicte, eidem Basilicæ & Capitulo concedere placuiſſet; adjectis nonnullis conditionibus ibidem latiùs expreſſis. At viceverſa Capitulum & Canonici prædicati omnem & quancumque iurifdictionem ipſis in aliud præſatum Monafterium Sancti Salvatoris de Majella, & quinque Parochiales Eccleſias in dicta Concordia nominatim enunciatas, & a Monafterio prædicato Sancti Salvatoris dependentes, illarumque Rectores, & Curatos, ac Vaſſallos, & homines Parochianos, quomodolibet competentem, ſeu per eos præſentiam, eidem tunc exiſtenti Archiepiſcopo Theatino, ejuſque Succeſſoribus Archiepiſcopis perpetuò conceſſerunt, & renunciarunt; reſervata tamen ſibi, ſuique Succeſſoribus, proprietate & directo dominio dictarum Parochialium Eccleſiarum, nec non ipſarum collatione; itaut quoties & quocumque modo aliquam ex ipſis vacare contingeret, illius collatio & proviſio ad Capitulum Basilicæ prædicte, approbatio verò perſonarum eidem Parochialibus Eccleſiis præſentiarum, quoad idoneitatem, ad Archiepiſcopum Theatinum pro tempore exiſtente, abſque tamen concurſu, reſpectivè ſpectaret; verum durante vacatione alicujus ex prædicatis Eccleſiis Parochialibus, Oeconomi deputatio ab Archiepiſcopo, & ad ipſius arbitrium & electionem faciendæ eſſet; declaratio autem proviſionis, ſeu mercedis Oeconomi hujusmodi præſtandæ, a Capitulo prædicato duntaxat fieri deberet; ac reſervata pariter eidem Capitulo & Canonicis libera collatione & proviſione quorumcumque ſimplicium Beneficiorum, ratione utriuſque præſati Monafterii, ad ipſius Capituli collationem alias pertinentium, quæ pro tempore vacare contingeret. Præterea ſicuti conventum fuit, ut liceret Archiepiſcopo Theatino, ejuſque Succeſſoribus Archiepiſcopis, exigere a prædicatis Eccleſiis, quarum iurifdictione ipſis ceſſa & renunciata fuerat, & ab earum Rectores, ſeu Vicariis, ea omnia, quæ ratione Seminariorum, vel alio quocumque titulo exigere conſueverant; ita Capitulo & Canonicis præſatis expreſſè præſervatum fuit jus percipiendi & exigendi ab iſdem Eccleſiis, ex ſe, & abſque ullo Archiepiſcopi prædicati miniſterio, ſed manu regia, prout antea conſueverant, omnes Canones, aliasque ſolitas & debitas præſtationes; necnon eandem Eccleſias, quoties opus fuiſſet, viſitandi, ſeu viſitari faciendi per ſuos Commiſſarios. Ac demum omnia bona & res cuiuſcumque generis, etiam canones, ſeu livelli, & reſponſiones annuæ, ad dictum Capitulum, ratione ejuſdem Monafterii Sancti Salvatoris de Majella, ubique locorum in ipſa Diœceſi & Provinciæ Theatina, quomodolibet ſpectantia & pertinentia, illorumque poſſeſſio, dominium, & totalis adminiſtratio, cura, & gubernium, eidem Capitulo & Canonicis reſervata fuerunt; atque omnium & quorumcumque fruuctuum perceptio, libera, immunita, & perpetuò exempta ab ipſo Archiepiſcopo, & a quibuſcumque taxis, contributionibus, & impoſitionibus tam ordinariis, quam extraordinariis, per Archiepiſcopum aut Capitulum Theatinum, quocumque titulo, etiam Cathedrali, & Procuracionis, vel alia quantumvis magis pia & favorabili cauſa, etiam privilegiata & privilegiatiſſima, quomodolibet & quancumque imponendis, iſdem modo & forma, quibus præſatum Monafterium Sancti Martini, illiſque Territorium & bona, a præmiſſis omnibus exempta erant, & immunita; & aliâ prout in dicta Concordia, & Inſtrumento, ſeu ſcripturis publicis ſuper illa conſecto, vel conſectis, memoratiſque Urbani Prædeceſſoris prædicati Litteris, plenius continetur.

Et Abbacia
S. Salvatoris
de Majella ad
Archiepiſcop.
jurisd. ſpectaret.

Collatione
quinque Pa-
rochialium
Eccleſiarum
cum approb.
Archiep. &
ſimplicium
omnium Be-
neficior. li-
bera, refer-
vata Capitu-
lo.

Conſuetud.
Collectarum
libera ex-
ceptio ad Ar-
chiep. Cano-
nicum vob.
&c. ad Ca-
pitulum per-
tinet.

Jura Capituli
in Monaste-
ria, ſeu Ab-
bacias uni-
tas: Sancti
Martini de
Fara.

S. Salvatoris
de Majella.

S. Barbati
de Pollatro.

Per Concor-
diam initam
cum Arch.
Theatino ſta-
bilita.

Ue nempe
Abbacia S.
Martini nul-
lus diœce. in
plena Capit.
iurifdictione
exiſteret.

Hujusmodi Concordia Apostolica auctoritate in perpetuum confirmatur.

Item consuetudo Dimissoriales concedendi pro Ordinationibus in Abb. S. Martini.

Jura in alia quinque Monasteria, seu Abbatis.

S. Ruffilli, S. Martini in Mont., Sancti Petri Licofati, S. Nazarii, & Sanctae Balbinæ.

Quocirca Nos inviolabili Concordiæ ejusmodi substantiæ magis magisque consulere cupientes, ejusdemque Urbani Prædecessoris vestigiis inherentes, Concordiam ipsam novo Apostolicæ nostræ approbationis & confirmationis munimine roboramus; atque omnia & singula in illa, ut præfertur, conventa, pacta, & declarata, firma semper & illæsa omnino manere, ac plenarium & integrum effectum, executionem, & observantiam, perpetuis futuris temporibus, habere volumus & obtinere.

§. 51. Insuper cum Capitulum & Canonici prædicti, in antiqua & pacifica possessione, seu quasi, facultatis concedendi Dimissoriales litteras personis eorum jurisdictioni, ratione dicti Monasterii S. Martini de Fara, subditis, sint & esse reperiantur, quamvis præter antiquam hujusmodi possessionem, facultas prædicta nulli Apostolico privilegio expressè suffulta appareat; æquum proinde arbitantes, ut ipsi a quibuscumque molestiis in posterum super hoc forsitan quodcumque, aut a quibuslibet inferendis penitus eximantur, dictæque facultatis firmitati plenius & uberius consultum sit, eisdem Capitulo & Canonicis, & ipsi subditis dicti Monasterii S. Martini de Fara nullius Diocesis, dictæ Provinciæ Theatin. litteras Dimissoriales ad Clericalem Characterem & ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines suscipiendos, prout hæcenus consueverunt, etiam in posterum concedere liberè & licitè possint & valeant, dicta Apostolica auctoritate, tenore earundem præsentium, perpetuò concedimus & indulgemus.

§. 52. Aliàs itidem fel. rec. Pius Papa IV. similiter Prædecessor noster, intuitu, & in remunerationem subsidiorum, pro Sedis Apostolicæ necessitatibus, a tunc existentibus Capitulo & Canonicis dictæ Basilicæ collatorum, per suas Apostolicas litteras datas apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ MDLXIV., duodecimo Kal. Julii, alia quadam Monasteria, Abbatis nuncupata, nempe S. Ruffilli Oppidi Foripompili, Ordinis S. Benedicti, tunc Bricinorien. diocesis, & S. Martini in Montibus, Congregationis Cisterciens. ejusdem Ordinis, diocesis Viterbien., ac S. Petri Licofati de Camerota, ac S. Nazarii de Cuccaro, ejusdem S. Benedicti seu alterius Ordinis, tunc etiam Policastren., & Caputaquen. respectivè diocesum, nec non Prioratum S. Salvatoris in Ecclesia Monasterii S. Balbinæ de Urbe, S. Augustini, seu alterius Ordinis, omnemque in ipsis statum, essentiam, ac dependencias, cæteraque vestigia & insignia Monastica & Regularia, Apostolica auctoritate perpetuò suppressit & extinxit, eorumque Ecclesias & loca ad statum sæcularem redegit; nec non omnia, & singula sic suppressorum & extinctorum Monasteriorum, & Prioratus, eorumque annexorum, ac membrorum proprietates, possessiones, domos, ædificia, grancias, fructus, redditus, proventus, jura, jurisdictiones spirituales & temporales, vassallos & alios subditos, aliasque res & bona quæcumque, Mensæ Capitulari Basilicæ prædictæ perpetuò applicavit, & appropriavit; itaut liceret ipsius Basilicæ Capitulo & Canonicis, eorum omnium & singulorum corporalem possessionem, seu quasi, propria auctoritate liberè apprehendere, & perpetuò retinere, ac hujusmodi fructus, redditus, & proventus in suos & dictæ Mensæ Capitularis usus & utilitatem convertere; nec non eorumdem suppressorum Monasteriorum & Prioratus Ecclesias, in spiritualibus & temporalibus regere & administrare; illisque, si id requirerent, per Cappellanum unum, seu plures, in divinis deservire; & quibus animarum cura immi-

neret, illam per Vicarium, seu Vicarios idoneos, ad eorumdem Canoniorum & Capituli nutum ponendos & amovendos, exercere; aliæque onera illis forsân injuncta supportare; item omnia & singula Prioratus, Præposituras, Dignitates, Officia, & Beneficia Ecclesiastica Sæcularia & Regularia, ad collationem, præsentationem, electionem, institutionem, confirmationem, & quamcumque aliam dispositionem Abbatum, & Prioris dictorum Monasteriorum, & Prioratus, communiter vel divisim quomodolibet pertinentia, quodcumque & quotiescumque illa deinceps vacare contigerit, etiam ad instar perpetuorum simplicium Beneficiorum Ecclesiasticorum, Beneficiorum & Clericatum nuncupatorum, in dicta Basilica existentium, personis idoneis sæcularibus liberè conferre, ipsasque personas ad illa præsentare, eligere, in eis instituire, electos confirmare, ac aliàs de illis plenariè disponere.

§. 53. Præterea Capitulum & Canonicos prædictos, quibus ejusmodi gratia ex causa onerosa concedebatur, a solutione annatæ, & communium, ac quinquenniorum, aliorumque jurium, Collegiis S. R. E. Cardinalium, & Officialium de annatis participantium, & Camere Apostolicæ, ratione dictorum Monasteriorum & Prioratus, vel fructuum, reddituum, & proventuum, sic ipsis, ut præfertur, applicatorum, quomodocumque debitorum, ac etiam a contributione subsidii charitativi, & triennalis, refectiois pontium, viarum, fluminum, aquæductuum, fortalitorum, & aliarum impositionum, & a supportatione quorumcumque Seminariorum Clericorum, & decimarum, subsidiorum etiam charitativorum, & onerum tam ordinariorum, quam extraordinariorum, etiam per Sedem Apostolicam, pro defensione ejusdem Sedis, & quavis alia de causa, quantumvis urgentissima & necessaria, impositorum, & in futurum quomodolibet imponendorum, exemit & liberavit, ac perpetuò exemptos, liberos, & omnino immunes esse & fore, voluit & decrevit; etiam si in impositionibus hujusmodi caveretur expressè, quod similes exemptiones nemini suffragarentur.

§. 54. Ipsasque hujusmodi suppressorum Monasteriorum & Prioratus Ecclesias, loca, res, & bona quæcumque a pro tempore existentium Bricinorien., Viterbien., Policastren., & Caputaquen. Episcoporum, & dictorum Ordinum Abbatum, ac aliorum Superiorum visitatione, correctione, jurisdictione, & quavis alia superioritate tam in spiritualibus, quam in temporalibus; pari auctoritate etiam perpetuò liberavit, absolvit, & exemit; aliæque disposuit, statuit & decrevit, prout latius & uberius in prædictis litteris continetur.

§. 55. Cum autem post applicationem & appropriationem prædictas, Capitulum & Canonici Vaticanæ Basilicæ præfata, tanquam separatim territorium habentes, in locis sibi per eandem applicationem & appropriationem subiectis, Ordinariam & quasi Episcopalem jurisdictionem omnimodè & privativè quoad Episcopos exercerent; cumque de anno Domini MDXCV. tunc existens Episcopus Policastren. jus visitandi prædictam Ecclesiam S. Petri Licofati, aliasque Parochiales Ecclesias ab ea dependentes, sibi in vim Decretorum Concilii Tridentini, ac tanquam Sedis Apostolicæ Delegato, competere prætendisset; exhibitis pro parte Capituli & Canoniorum prædictorum memoratis litteris Pii Papæ IV. super hujusmodi unione, & incorporatione, Congregationi tunc pariter existentium S. R. E. Cardinalium ipsius Concilii Interpretum, & rationum

utrinque deductarum momentis per eosdem Cardinales maturè perpensis, prodiit resolutio: *Non licere Episcopo Policaresis diocesis Parochiales Ecclesias, tanquam post Concilium Tridentinum unitas, visitare.*

Item exemptio Monasterii S. Ruffilli, ejusque Territorii a jurisdictione Episcopi Bricinor.

§. 56. Postmodum verò, nempe anno MDCLXXI., cum tunc etiam existens Episcopus Bricinorien. coram eadem Congregatione Cardinalium conquestus fuisset, se spoliū suarū Ordinariæ jurisdictionis in oppido Foripompilii, & in terra Meldulæ, eorumque Territoriis a prædicto suppresso Monasterio S. Ruffilli dependentibus, passum fuisse, ipsaque Congregatio Cardinalium eidem Episcopo Bricinorien. mandasset, ut jura sua, citatis Capitulo & Canonicis prædictis, deduceret; plura Dubia in dicta Congregatione Cardinalium sub die xii. Martii anni MDCLXXII. proposita ac disputata fuere, ac inter alia: *An prædicti Capitulum & Canonici litteras Dimissoriales Personis jurisdictionis ejusdem Monasterii concedere possent;* verum nulla decisiva resolutione tunc capta, ejusmodi causa & controversia plures annos siluit, donec eadem anno MDCCXIX. instaurata, nobismet ipsis tunc ejusdem Congregationis Secretarii munus obeuntibus, propositoque Dubio: *An, etiamsi constaret de Territorio separato, Capitulum & Canonici prædicti Dimissorias concedere possent,* eadem Cardinalium Congregatio die xxi. Januarii prædicti anni Negative respondit. Subindè verò ad idem dubium repositum sub die xxiii. Augusti anni MDCCXX., rescriptit, quod *idem Capitulum & Canonici Romano Pontifici supplicarent, pro obtinendo Indulto Litteras Dimissoriales prædictas concedendi.* Quare ipsi recol. mem. Innocentio Papæ XIII. etiam Prædecessori nostro preces porrexerunt, ad hoc ut eis facultatem indulgeret ejusmodi litteras Dimissoriales dandi suis subditis tam ratione Monasterii S. Ruffilli, quam aliorum S. Petri Licofati, & S. Nazarii; quas tamen preces Innocentius prædictus eidem Congregationi Cardinalium remisit pro voto, mandavitque instantiam proponi, citatis Episcopis interesse habentibus. His itaque ad judicium evocatis, propositoque die xxiii. Maji anni MDCCXXII. altero dubio: *Num foret consulendum Sanctissimo pro concessione ejusdem Indulti?* Dilata fuit resolutio, & rescriptum, ut expectaretur exitus Cause super Territorio separato, pendens in Causarum Palatii Apostolici Auditorio, de cujus voto eadem Congregatio hujusmodi controversiam aliàs cognoscendam esse censuerat. Hinc igitur Capitulum & Canonici eandem causam prosecuti fuerunt in dicto Auditorio; a quo demum duæ, prima nempe sub die xxviii. Aprilis anni MDCCXXV., altera verò sub die iii. Maji subsequenti anni coram bo. mem. Carolo Cerro tunc uno ex ejusdem Auditorii Auditoribus, favore Capituli & Canonicorum prædictorum emanarunt Decisiones, per quas, utraque parte informante, & juribus & allegationibus hinc inde deductis accurate discussis, resolutum fuit, *constare de Territorio separato in dicto Monasterio S. Ruffilli;* ac demum Rotali Sententia desuper expedita, prædictus Episcopus Bricinorien. Decisiones & Resolutiones Rotaales hujusmodi acceptavit, & liti super articulo dicti Territorii separati cessit; ipsique Capitulum & Canonici, votum, quod exquirebatur, ab ipso Auditorio expediri obtinuerunt.

Sententia Rotalis super Territ. separato favore Capituli.

Episcopus Bricinorien. liti renunciat.

Consequenter Benedict. XIII. Indultum pro concessione litterar. Dimissorial. Capitulo impetitur.

§. 57. Quibus omnibus ex parte eorumdem Capituli & Canonicorum, fel. record. Benedicto Papæ XIII. Prædecessori quoque nostro sufficienter expositis, subjunctoque inter alia, quod, juxta mentem præfatæ Cardinalium Congregationis satis apertam & declaratam, ubi semel de prædicto Territorio separato constitisset, optati Indulti concessio, tanquam ratio-

ni & æquitati consentanea, jam controversi non poterat; idem Benedictus Prædecessor supplicationibus ex eorum parte super hoc sibi porrectis inclinatus, per suas litteras in forma Brevis datas Beneventi die xxvi. Aprilis anni MDCCXXVII. Capitulo & Canonicis prædictis, ut ipsi subditis Monasteriorum prædictorum S. Ruffilli Oppidi Foripompilii Ravennaten., & S. Petri Licofati, ac S. Nazarii Salernitanæ, respectivè Provinciarum, tunc & pro tempore existentibus, litteras Dimissoriales ad Clericalem characterem, & ad omnes, etiam Sacros, & Presbyteratus, Ordines suscipiendos, concedere liberè & licitè possent, & valerent, Apostolica auctoritate, facultatem perpetuo tribuit, & impertitus fuit; quacumque liti pendente, cæterisque contrariis non obstantibus; prout in ipsius litteris prædictis etiam plenius continetur; quas quidem litteras Nos ipsi in omnibus & per omnia confirmamus & innovamus, & quatenus opus sit, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, per eandem præsentem decernimus, statuimus, & declaramus, prædictis Capitulo & Canonicis in Terris seu Locis ratione prædictorum suppressorum Monasteriorum S. Ruffilli Oppidi Foripompilii Ravennaten., ac S. Petri Licofati seu de Cosatò nuncupati, & S. Nazarii Salernitan. respectivè Provinciarum, sibi subiectis, Ordinariam, & quasi Episcopalem jurisdictionem, & hujusmodi jurisdictionis exercitium, cum vero, proprio, distincto, separato, & particulari Territorio, nullius Diocesis, liberè competere; eisdemque licere litteras Dimissoriales ad Clericalem characterem, omnesque, etiam Sacros & Presbyteratus, Ordines suscipiendos, personis jurisdictioni prædictæ respectivè subditis concedere & impertiri.

§. 58. Utque etiam Monasterium Monialium Ordinis S. Francisci Cappucinarum nuncupatarum, quod in Oppido Meldulæ dicti Territorii præfati Monasterii Sancti Ruffilli Foripompilii anno MDCCXLII. vigore Decreti & Commissionis die xviii. Augusti præcedentis anni a Congregatione S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita expedita, & tunc existentis Basilicæ prædictæ Archipresbytero directæ, atque a Vicario dictorum Capituli & Canonicorum in eodem Territorio in Spiritualibus Generali executioni ritè demandata, canonicè erectum fuit, jure ordinario, & privativè quoad omnes etiam viciniore Ordinariorum, visitare, ac super ipsius Monasterii, & illius Monialium regimine, disciplina, statu æconomico, aliisque quibuslibet, etiam quoad clausuram, ea omnia & singula, quæ in Domino judicaverint salubriter expedire, seu per se, seu per Vicarium prædictum, juxta tamen Canonicas Sanctiones, statuere & ordinare possint & valeant, ex speciali gratia etiam perpetuò concedimus, & indulgemus.

§. 59. Cumque sæpèdictus Prædecessor noster Urbanus Papa VIII., per suas in forma Brevis litteras Apostolicas die xx. Aprilis anni MDCLXII. datas, inherendo Decretis die xii. ejusdem mensis & anni a Congregatione S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum emanatis, statuerit & mandaverit, quacumque tam justitiam, quam gratiam concernentes, etiam quoad dispensationes matrimoniales, etiam in forma Brevis, ac in forma Significavit, & collationum Beneficiorum in forma Dignum, & gratiosa, nec non commissio-num *Si in evidentem*, respectivè nuncupatarum, & abolitionum, aliarumque similium gratiarum Litteras Apostolicas, quoad Personas primodiæ Monasterii S. Martini de Valle, seu de Fara, ac Terræ, totiusque & integri Ter-

In loca omnia spectantia ad Abbatias S. Ruffilli, S. Petri Licofati, & S. Nazarii Ordinaria jurisdictione Capitulo plenius asseritur.

Speciale Indultum conceditur pro regimine Monasterii, etiam quoad clausuram.

Urb. VIII. Privilegium pro directione litterarum & Commissionum Apostolicarum quoad Mon. S. Martini de Fara.

ritorii prædictorum, eorundem Capituli & Canonicorum Vicario in Spiritualibus Generali in dicto Monasterio tunc & pro tempore constituto, & non alteri, tam a Datario, Brevium Secretorum Secretario, & Cancellaria Apostolica Regente, quam ab omnibus & singulis aliis Datarie, Secretarie Brevium prædictorum, Cancellaria, Pœnitentiaria, & Camera Apostolicarum, Curieque Romana Officialibus, tunc & pro tempore pariter existentibus, cæterisque, ad quos quomodolibet & quando-cumque spectaret, dirigi debere; decernens ex tunc irritum & inane, si quid secus a quoquam scienter, vel ignoranter attentari contingeret: Cumque etiam, sicut accepimus, non solum a prædicta super negociis & consultationibus Episcoporum & Regularium, sed ab aliis quoque Congregationibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium in Urbe institutis, ac etiam a dicta Secretaria Brevium nostrorum Secretorum, & aliis Romanæ Curie Officiis & Tribunalibus, pleræque commissiones & litteræ etiam Apostolicæ, quoad res & personas alterius prædicti Monasterii S. Ruffilli, ejusque Territorii & locorum ei subiectorum, vel ipsis Capitulo & Canonicis, vel eorum Vicario ibidem in Spiritualibus Generali, dirigi soleant, & jampridem consueverint; Nos, ipsarum quoque præsentium tenore, prædictas Urbani Prædecessoris litteras approbantes & confirmantes, tam dictum Monasterium S. Martini de Valle, seu de Fara Provinciæ Theatinae, quam alia S. Ruffilli Oppidi Foripompilii Ravennaten, ac S. Petri Licofati, & S. Nazarii Salernitanæ respectivè Provinciarum Monasteria, inter alia nullius Diocesis cum Territorio separato, & jurisdictionis quasi Episcopalis exercitio, Monasteria, quorum Præsulibus, seu Vicariis in Spiritualibus Generalibus quacumque littera Apostolicæ, etiam sub Plumbo expeditæ dirigi solent, adscribimus & adnumeramus, ac in infra-scriptis Officiis, Tribunalibus, & Secretariis adscribi & annumerari volumus & decernimus: Mandantes propterea non solum dictis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Congregationibus, ac pro tempore existentibus Majori Pœnitentiario, & Brevium Secretario, eorumque Ministris, verum etiam Dilectis quoque Filiis Cancellariæ Apostolicæ Regenti, & Camere etiam Apostolicæ Pro-Summatori, ac Majoris Præsentia Abbreviatoribus, ac eorum Officialibus, Substitutis, & Ministris, nec non omnibus & singulis Romanæ Curie Tribunalibus, eorumque Judicibus, & Notariis, ut quascumque litteras Apostolicas tam sub Plumbo, quam in forma Brevis, sive per Cancellariam, sive per Cameram, aut per Officium minoris gratiæ nuncupatum, vel Contradictarum, super collationibus Beneficiorum, & Dispensationibus Matrimonialibus, ac aliis quibuscumque gratiis, concessionibus, & Indultis, ac dispensationibus expediendas, aliasque omnes commissiones tam gratiam, quam iustitiam concernentes, & ad partes mittendas, pro personis & locis tam primò dicto, quam tribus aliis prædictis Monasteriis, eorumque jurisdictioni subiectis, & sub Ordinaria, & quasi Episcopali prædictorum Capituli & Canonicorum jurisdictione existentibus, eorundem Capituli & Canonicorum Vicariis in eisdem Territoriis in Spiritualibus Generalibus pro tempore existentibus, & non aliis, dirigant & dirigi faciant, ac curent. Utque ipsi Vicarii pro tempore existentes litteras & commissiones prædictas exequi, nec non in causis & negociis, quæ in iisdem litteris continentur, procedere in omnibus & per omnia licitè valeant & debeant, quemadmodum alii quicumque Locorum Ordinarii in suis respectivè

civitatibus & diocesis, procedunt, & procedere possunt ac debent, eisdem auctoritate & tenore, statumimus, ac respectivè concedimus & indulgemus.

§. 60. Præterea omnes & singulas a Pio Papa IV. Prædecessore prædicto in eisdem litteris concessas, & superius enunciatas exemptiones a solutione & contributione annatarum, & communium, ac quindenniorum, aliorumque jurium Collegiis S. R. E. Cardinalium, & Officialium de annatis participantium, & Camere Apostolicæ, ratione eorundem suppressorum Monasteriorum, & Ecclesiarum ab ipsis dependentium, illorumque fructuum, quomodocumque debitorum, nec non a contributione subsidiorum, & quarumcumque impositionum, ac supportatione Seminariorum, Decimarum, aliorumque prædictorum onerum ordinariorum, & extraordinariorum, & ex quavis causa quantumvis urgentissima & necessaria impostorum, & in futurum quomodolibet imponendorum, in eadem amplissima forma specialiter & expressè ac plenariè & integrè innovamus: Districtius inhibentes prædictis Collegiis, nec non Spoliis, juriumque Camere Apostolicæ debitorum Collectoribus, Subcollectoribus, & aliis quibuscumque Camere prædictæ & Cancellariæ Officialibus & Ministris præsentibus & futuris, ne Capitulum & Canonicos prædictos super iis ullo unquam tempore molestare vel inquietare, seu adversus exemptiones hujusmodi aliquid attentare quoquo modo audeant vel presument.

§. 61. Quia vero, sicut etiam accepimus, non semel contigit, quod nonnulli Vicarii a Capitulo & Canonicis prædictis, ad exercitium curæ animarum, in Parochialibus Ecclesiis sub incorporatione & applicatione præfata comprehensis amovibilibus deputati, sibi de hujusmodi Ecclesiis, seu Vicariis, tanquam perpetuis & collatis, ac etiam Sedi Apostolicæ reservatis, per viam simplicis vel novæ provisionis, Apostolica auctoritate provideri curarunt; hinc factum est, ut progressu temporis eadem Ecclesiæ, seu Vicariæ, tanquam perpetuæ & collativæ, atque etiam Apostolicis reservationibus pro tempore obnoxie censerentur: contra prædictarum Pii IV. Prædecessoris litterarum seriem, in quibus, ut præmissum est, cavetur expressè, quod in Ecclesiis, quibus animarum cura imminet, ea per Vicarium, seu per Vicarios idoneos, ad eorundem Canonicorum & Capituli nutum ponendos & amovendos, exerceatur. Et quidem paucis ante annis, vacante Parochiali Ecclesiæ S. Nicolai de Meldula, is, qui a Capitulo & Canonicis prædictis in ea Ecclesiæ Vicarius amovibilis fuerat deputatus, diuturnam litem & controversiam sustinere coactus fuit adversus alterum, qui de eadem Parochiali Ecclesiæ, tanquam de perpetua Vicaria verè collativa, & dispositioni Apostolicæ reservata, sibi Apostolica auctoritate provideri obtinuerat. Verum quum Nobis compertum sit, hujusmodi causam, & controversiam in Causarum Palatii Apostolici Auditorio, coram bo. mem. Carolo Calcagnini tunc ipsius Auditorii Decano, postmodum vero Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinali, introductam, præmissis examine ac discussione juris eidem Capitulo competentis quoad hujusmodi Vicariorum ad nutum amovibilium deputationes, non solum in prædicta Ecclesiæ S. Nicolai de Meldula, sed etiam in cæteris omnibus Ecclesiis in prædictis Pii IV. Prædecessoris litteris expressis, sive contentis, atque ipsa quoque Dataria Apostolica pro suo jure & interesse ad causam admittit & audita, tandem per binas Decisiones, sub die

Eadem directione in multis observabatur quoad alia Monasteria.

Pontif. privilegium & consuetud. antiquam confirmat, & extendit ad alia Monasteria, in Regnis Rom. Curie describenda.

Et ad directionem & executionem quarumcumque litterarum & commiss. Apost.

Exemptiones a Pio IV. concessæ pro dd. Monasteriis insinuantur.

Libera provisio Ecclesiarum Curat. Territorii S. Ruffilli, tanquam amovibilium, Capitulum asseritur.

Causam Auditorio Rotæ agitata, contradicente Dataria Apost. & favore Capituli decidit.

Ejus jura
Auctorit.
Apostol. sta-
biluntur in
perpetuum.

xI. Februarii, & xiv. Junii anni MDCCXXXVII. respectivè emanatas, favore Vicarii prædicti a Capitulo deputati definitam fuisse; sententia Rotalis expeditione desuper subsequuta: Nos idcirco, ne ulteriora præjudicia prædictis Capitulo & Canonicis in posterum similibus ex causis, cum eorum juris immunitate, & controversiarum dispendiis, irrogari contingat; prædictam facultatem deputandi Vicarios ad eorum nutum amovibiles in singulis Ecclesiis & Beneficiis, quibus cura imminet animarum, eidem Capitulo & Canonicis per Pium IV. Prædecessorem in suis præcitatæ litteris concessam, & attributam, usque adeo firmam, validam, & efficacem fuisse, atque perpetuò fore, statuimus & declaramus, ut per quascumque impetrationes de Ecclesiis & Beneficiis ejusmodi, tanquam perpetuis, ab Apostolica Sede obtentas; quas omnes & singulas, utpote irritas, ac subreptionis & obreptionis vitio laborantes, ad omnes & quoscumque effectus viribus omnino vacuumus; ac etiam per quascumque collationes, aut provisiones aliàs forte, vel ab ipso Capitulo Vaticano, vel ab aliis quibuscumque Collatoribus, sive per concursum, sive sub alia qualibet forma, titulo, & expressione de iisdem factas; quas pariter aut nullas & irritas fuisse, aut in simplices deputationes resolvì respectivè decernimus, & declaramus; nullus collativæ qualitatæ status in eisdem induci poterit, aut inductus esse censeri possit; omnesque & singulas collationes, provisiones, & qualvis alias dispositiones etiam in posterum de ipsis Ecclesiis & Beneficiis; tanquam perpetuis & collativis, per quoscumque, etiam per dictam Sedem Apostolicam, cum quibusvis clausulis & decretis, faciendas vel obtinendas, si id quandoque fieri contigerit, tanquam præter, & contra mentem & intentionem Romani Pontificis factas vel obtentas, nullas & invalidas, nulliusque roboris vel momenti fore, & nullum cuiuslibet jus, aut etiam possidendi titulum per eas acquiri, nullamque demum præsumptionem, aut statum, Capituli prædicti aut Canonicorum jurebus contrarium, induci, aut firmari posse, volumus atque decernimus: Non obstantibus nostrarum Cancellariæ, & Datarie Apostolicarum regulis, aliisque etiam in corpore juris clausis, cæterisque contrariis quibuscumque.

*Capit. Decret. de Benefic. Monast. S. Ruf. fili confessoris in personas illius Territorii ab Innoc. XI. confirmatum probet & confirmat.

§. 62. Cæterum Capitulare decretum, per quod anno MDCLXVII. a tunc existentibus Capitulo & Canonicis dictæ Basilicæ, ut accepimus, statutum fuit, quod Beneficia in locis jurisdictionis dictæ Abbatie Sancti Ruffilli Oppidi Foripompilii consistentia, tam quibus cura imminet animarum, quam sine hujusmodi cura, quæ quidem, juxta easdem litteras dicti Pii IV. Prædecessoris, personis idoneis secularibus, ad instar Beneficiorum Ecclesiasticorum, Beneficiorum, & Clericorum nuncupatorum in dicta Basilica existentium; ab eodem Capitulo conferri debent, de cætero turnatim per Hebdomadarios Clericos de eadem diocesi, si reperirentur idonei, exclusis exteris, conferrentur; quod quidem Decretum Ven. mem. Innocentius Papa XI. noster quoque Prædecessor per suas litteras in forma Brevis sub die xxv. Februarii ann. MDCLXXVIII. expeditas approbavit & confirmavit; Nos pari auctoritate per præsentem itidem approbamus & confirmamus.

Indultum se immittendi in criminalibus ab Urbano VIII. Canonicis

§. 63. Denique perpendentes, quod in exercitio jurisdictionis spiritualis & temporalis, quæ tam in civilibus, quam in criminalibus, ratione nonnullorum ex prædictis Monasteriis, sæpeditæ Basilicæ, ejusque Mensæ Ca-

pitulari, ut præfertur, unitis atque subjectis, ipsius Capitulo, & Canonicis competere dignoscitur; vel etiam occasione administrationis Castri S. Petri in Formis, vulgo *Campomorro* nuncupati, in ejusdem Basilicæ & Capituli dominio & proprietate existentis; frequenter evenire poterit, ut negocia & causæ criminales, etiam sanguinis, ab eodem Capitulo & Canonicis prædictis tractari, atque jussiones & mandata pro reorum detentione, aut legitimarum poenarum executione, expediri necessario debeant; ideoque ipsorum Canonicorum, aliorumque ad negocia & causas hujusmodi cognoscendas per Capitulum ipsum pro tempore deputandorum conscientia securitati consulere volentes, quemadmodum aliàs a fel. rec. Urbano Papa VIII. Prædecessore nostro per litteras Apostolicas sub Annulo Piscatoris die xviii. Aprilis anni MDCCXXVIII. datas, concessum fuit; Nos etiam dilectis filiis ejusdem Vaticanæ Basilicæ Capitulo & Canonicis capitulariter congregatis, nec non Canonicis extra Capitulum Cameraariis, & Secretario, ac uni & alteri Canonicis, ad prædictorum Monasteriorum atque Locorum regimen, & ad præfati Castri administrationem specialiter deputatis, nunc & pro tempore existentibus, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, concedimus & indulgemus, ut, eorum munere hujusmodi durante, & occasione jurisdictionis eidem Capitulo in præfata Monasteria, eorumque loca, & homines vassallos, & subditos competentis, sive administrationis prædicti Castri, in negociis & causis criminalibus quibuscumque, quoties opus fuerit, se immiscere, ac in eis consilium, mandata, & jussiones, tam verbo, quam in scriptis dare, & debite executioni demandare, seu demandari facere, etiam si forte sanguinis effusio, membrorumque mutilatio, seu etiam mors inde sequatur, dummodo tamen a sententia in causa sanguinis per ipsos ferenda omnino abstineant, liberè & licitè, ac absque ullo conscientia scrupulo, aut irregularitatis, seu cujusvis alterius poenæ vel censuræ Ecclesiasticæ incursum, possint & valeant.

§. 64. Hoc etiam statuentes, ut Judex a Capitulo deputatus in Causis tam criminalibus, quam civilibus, locorum & hominum prædicto Monasterio Abbatie nuncupato Sancti Martini in Montibus Viterbiens. diocesis subjectorum, quamvis in Oppido Vetrallæ ejusdem diocesis extra Districtum propriæ jurisdictionis resideat, quæcumque opportuna decreta interponere, & sententias in dictis causis proferre valeat, juxta antiquam consuetudinem, quæ pro aliis etiam Judicibus locorum hujusmodi, in quibus ob aërem insalubrem, aliasve causas, ordinariam residentiam habere non licet, & præsertim pro altero Judice ab eodem Capitulo in causis prædicti Castri S. Petri in Formis nuncupati similiter deputato, & in Veliterna Civitate residente, obtinere dignoscitur; utque decreta, & sententiæ, quas ipse in causis hujusmodi alioquin ritè condiderit, seu pronuntiaverit, non ideo nullitatis vitio subjacere censeantur; propterea quod extra districtum jurisdictionis sibi demandatæ prolate fuerint.

§. 65. Ac decernentes has nostras litteras, etiam ex eo quod quicumque in præmissis, vel illorum aliquo quomodolibet interesse habentes, vel habere putantes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, aut ex quibusvis aliis causis, occasionibus, vel pretextibus, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, vel impugnari, aut aliàs infringi, vel quomodolibet retractari, suspendi,

restringi,

1752.
antea concessum in-
stauratur.

Enunciantur
personæ, qui-
bus compe-
tit indulti
usus.

Judicibus a
Capit. deputatis pro Abbatia S. Martini in Mont. & Campomorro mortuo affectur facultatis exercendi jurisdictionem extra districtum tuæ deputatæ.

Perpetuus
Constitutio-
nis vigor,
ejusque ob-
servantia
constabitur.

refringi, limitari, vel eis in aliquo derogari nullatenus unquam posse, easque omnino sub quibusvis contrariis Constitutionibus, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, modificationibus, decretis, vel declarationibus generalibus, & specialibus, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, aut alias quodcumque, & quibusvis de causis etiam pro tempore factis, minime comprehendi; sed ab illis semper exceptas, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, ac de novo concessas, & perpetuo & perpetuo validas, firmas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, perpetuo, & inviolabiliter observari, ac praedictae Basilicae Vaticanae, illiusque nunc existentibus & futuris Archipresbytero, Capitulo, & Canonicis, ac Clero, aliisque personis, Ecclesiis, & locis, quorum favorem eadem praesentes quomodolibet concernunt, perpetuis futuris temporibus plenissime suffragari debere; eodemque super praemissis omnibus, & singulis, vel illorum occasione, etiam per alias Almae Urbis Basilicas, & Ecclesias, illarumque Capitula, vel Collegia, aut quoscumque alios, quavis auctoritate, quomodolibet molestari, perturbari, inquietari, vel impediri, neque ad probationem, seu verificationem quorumcumque in eisdem praesentibus litteris narratorum, etiam quoad Litterarum Apostolicarum superius enunciatarum, aliorumve Monumentorum Datas etiam veriores, nullatenus unquam teneri, nec ad id in Judicio, vel extra, cogi seu compelli posse; sicque in praemissis ab omnibus cenferi, ac ita per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate, & potestate fungentes, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictaeque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Judicium executionum deputatio.

§. 66. Quocirca Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, Ostiensi, ac Portuensi Episcopis, ac Dilecto Filio Caesarum Curiae Camerae Apostolicae Auditori Generali, eorumque in Episcopatibus, & Officio hujusmodi Successoribus pro tempore futuris, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, ipsas praesentes litteras, & in eis contenta quacumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Archipresbyteri, ac Capituli, & Canonicorum dictae Basilicae Principis Apostolorum, aliorumque, quorum favorem eadem praesentes concernunt, aut alicujus eorum, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra eisdem praesentes, & in eis contenta hujusmodi, ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, praedictamque Basilicam Principis Apostolorum, ipsiusque Archipresbyterum, Capitulum, & Canonicos, & Clerum, aliasque Ecclesias, & loca praedicta, ceteroque omnes, quos eadem praesentes quomodolibet concernunt, & concernent in futurum, illis omnibus, & singulis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, vel quempiam ex ipsis desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari; contradictores quoslibet, & rebelles,

quoscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, vel praeminentiae fuerint, per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliasque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitime super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 67. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostris, & Cancellariae Apostolicae Regulis, etiam de jure quasto non tollendo, ac de Indulgentiis non concedendis ad instar, ac Symmachi, & Pauli II. de rebus Ecclesiae non alienandis, nec non Bonifacii VIII., qua cavetur, ne quis extra suam civitatem, vel diocesim ad Judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica praedicta deputati, extra civitatem vel diocesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel alii vices suas committere audeant, vel praesumant; & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad Judicium non trahatur, nec non Innocentii IV., Sixti etiam IV., Innocentii VIII., & praedicti Pauli II. contra exemptos editis, ac Pii IV. de gratis interesse Camerae Apostolicae quomodolibet concernentibus in eadem Camera registrandis, & insinuandis, aliisque Apostolicis aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum, ac etiam in Synodalibus, Provincialibus, & Universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non Camerae praedictae, & aliarum Urbis Basilicarum, ac quarumvis Ecclesiarum etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, ac Monasteriorum, & Locorum, ac Almae Urbis praedictae, & quorumvis illius Tribunalium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis respective statutis, & consuetudinibus, reformationibus, usibus, filiis, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eidem Camerae, & ab ea causam habentibus, districtive Ecclesiis, earumque Praesulibus, Archipresbyteris, Capitulis, Superioribus, & personis, nec non praedictis Collegiis, ac etiam Urbi praefatae, Populoque Romano, nec non Vicario, Governatori, Senatori, Conservatoribus, Camerae ejusdem Urbis nostrae, eorumque Locatentibus, & quibusvis aliis personis, Civitatibus, & Locis per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, & dictam Sedem, vel alios quoscumque, & quacumque dignitate & auctoritate fulgentes, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam iteratis, & multiplicatis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad effectum validitatis, & perpetuae firmitatis praemissorum omnium, & singulorum, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter & expresse

Contrariis quibuscumque amplius derogatur.

deroga-

derogamus, aliisque omnibus, & singulis, quæ Nos, & superius enunciati Prædecessores nostri in singulis nostris, & ipsorum Prædecessorum præcætitatis litteris, indulta, privilegia, prærogativas, exemptiones, & gratias eidem Basilicæ Principis Apostolorum, illiusque Archipresbytero, Capitulo, Canonicis, Clero, personis, & locis attributa concernentibus, volumus, ac respectivè voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Constitutionis exemplis MSS. aut impressis auctoritas tribuitur.

§. 68. Ad hoc autem, ut eadem præsentis litteræ amplius innotescant, & de eis in singulis locis, in quibus forsitan opus erit, fides commodè fieri possit; volumus, & eadem auctoritate decernimus, quod ipsarum transumptis, etiam impressis, manu Secretarii Capituli ipsius Basilicæ Principis Apostolorum, seu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo ejusdem Capituli, seu personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ eidem præsentibus originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Sanctio.

§. 69. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum confirmationum, approbationum, exemptionum, concessionum, indultorum, statutorum, decretorum, mandati, præcepti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. Pont. An. XII. die 27. Martii 1752.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCLII. Sexto Kalendas Aprilis Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

D. Card. Passioneus.

J. Datarius.

V I S A De Curia

J. C. Boschi.

Loco ✱ Plumbi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

LXIV.

Congregationis Piorum Operariorum commodis & incrementis per opportuna Decreta & Indulta prospicitur.

Dilectis Filiis Presbyteris Secularibus Congregationis Piorum Operariorum Vocalibus ad Capitulum Generale vocatis.

B E N E D I C T U S P A P A XIV.

Dilecti Filii, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Pontificis animus erga Congregationem be-

Quam propensa studiosaque voluntate nostra Congregationem vestram per prædicationem Verbi Dei & sacras Missiones ad majorem divini nominis gloriam adaugendam,

& æternam Christianissimorum salutem procurandam assiduis laudabilibusque laboribus intentam prosequamur, et si vobis, dilecti Filii, ex imperitis a Nobis eidem Congregationi vestræ Apostolicæ benignitatis documentis jam satis compertum esse non ambigimus; tamen, ut clarius vobis constet, nova Pontificia caritatis testimonia addere satagimus & optamus. Quoniam autem, sicut peripsectum habemus, Institutum ejusdem Congregationis vestræ, tam saluberrimis Regulis & Constitutionibus ab Apostolica hac Sancta Sede confirmatis, necnon Capitularibus decretis munitum esse, ut illud integerrimè ferventes, alacriter valeatis viam mandatorum Dei currere, & dignè ambulare vocatione, qua vocati estis; ita Nobis persuasum est, non aliunde evenire, quod quamplurimi ejusdem Congregationis vestræ Alumni, quippe qui nullis Professionis vel solennium votorum legibus obstringuntur, sed omnimoda ipsam Congregationem relinquendi libertate gaudent, postquam in eadem formati fuerint, facillè illam deserant; quam propter nonnulla vitæ severioris incommoda, & propter nonnullas rei familiaris aliquibus necessariæ angustias: Eapropter Nos, qui Congregationem vestram magis magisque crescere in Domino cupimus, opportuna Apostolica providentiæ, auctoritatisque remedia adhibere censemus, ut, sublatis impedimentis, det Dominus unicuique perseverantem in Congregatione vestra famulatum, quo in diebus nostris, ac semper, & merito & numero eidem Domino serviens Congregatio vestra augeatur.

nevolus declaratur.

Causæ, quibus adductus Pont. decernit, & indulget, ut infra.

§. 1. Itaque vos, dilecti Filii, rogamus & in Domino hortamur, ut, quoniam ad Generale ejusdem Congregationis vestræ Capitulum propediem celebrandum convenistis; primum quidem communibus animis unum Deum præ oculis habentes, eum Congregationi vestræ Præpositum Generalem præficere contendatis, qui inter ceteros, ad quos spectat, prudentia, doctrina, & pietate præcellens, debitam observantiam exemplis accendat, caritate foveat, auctoritate tueatur. Deinde verò non minori cura incumbere debetis ad aliorum Rectorum & Officialium electionem, quos exteris præesse obstrictos, oportet, non ut dominantes in subditis Fratribus, sed tamquam formam gregis factos ex animo, se gerere; atque illis præclaro religiosarum virtutum exemplo præcedere, & præsto semper esse, cujusque præsertim Domus Rectorem, maximè præ aliis eum, qui Domui Sanctæ Mariæ ad Montes hujus Almæ Urbis nostræ constitutus, Collegii etiam nostri Neophytorum onus sustinet.

De electione Præpositi Gen., aliorumque Officialium & Rectorum.

§. 2. Præterea cum neque per Constitutiones, neque per Decreta Capitularia præscriptum reperitur, quod Generale Capitulum vestrum singulis triennis in Civitate Neapoli dumtaxat celebrari, atque inibi Generalis Præpositus vester commorari debeat; & aliunde constet, plurimum incremento Congregationi vestræ futurum, si Capitulum Generale hujusmodi in uno quidem Neapoli, in altero verò triennio Romæ alternatim celebraretur, & vicissim Præpositus Generalis cum suis Assistentibus, juxta Constitutiones vestras, domicilium haberet: (quamplurimi fortasse Status nostri etiam Ecclesiastici, aliarumque Nationum Romæ habitantes Viri Congregationi vestræ adscriberentur; nec tam pauci hic invenirentur, ubi messis certè multa est): Eapropter a vobis, dilecti Filii, exposcimus, ut hac in re, utilitatem Congregationi vestræ inde provenientem considerantes, nostris etiam votis obsecundare satagatis.

De loco convocationis Capituli Gen., & residentie Superiorum & Majorum.

§. 3. In-